మార్చ్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సాహసకృత్యాలను
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

చందమామ సంపుటి: 112 మార్చ్ 2005 సంచిక: 3

ఈ సంచికలో ...

ఈ నెల విశేషాలు

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy $2
Annual subscription $20

Remittances in favour of Chandmama India Ltd.
to
Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్‌పోస్ట్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, మనిఆర్డర్ ద్వారాగానీ

'చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్' పేరిట పంపండి.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

భూమిని పరిరక్షించుకుందాం!

సము ద్ర గర్భంలో వచ్చిన భూ కంపం కారణంగా ఏర్పడిన సు నామీ కళ్ళ్ళ మూ సీ తెరిచేలోగా రెండు లక్షలా యాభైవేల మందికి పైగా పొట్టనపెట్టుకున్నది. ఇటీవలికాలంలో ప్రపంచం చూ సీన ఘోర ప్రకృతి వైపరీత్యం ఇది!

ఈ ఘో ర ప్రమా దం వాటిల్లిన ఒకనెలలోపేగానే య్యూ రప్ మ ధ్య ఆసీయా , అమె రికాలో కొన్ని ప్రాంతాలను అకాల భారీవర్షాలు ము ంచెత్తాయి. ఉత్తర భారతదేశంలో విపరీతమైన మ ంచు కురిసీ మా మ్లా లు జనజీవితానికి అంతరాయ ం కలిగించింది.

ప్రక తి సృ ష్టించే ఇలాంటి బీభత్సాలకు; భూ మి మీ దా, పరిసర వాతావరణంలో వచ్చే విపరీతమైన మార్పులకు శాస్త్రవేత్తలు, నిపుణులు విభిన్న వివరణలు ఇస్తున్నారు. రానున్న ఇలాంటి ఘో ర విపత్తులను ము ందు గానే పసీగట్టి ప్రజలను హెచ్చరించడానికి మా ర్గా లను అన్వేషిస్తున్నారు .

అయినప్పటికీ మనుషులు చేసే తప్పిదాలు, పొరబాట్లు మొదలైనవాటికి అనుగుణం గానే ప్రక తి స్పందిస్తుందన్న సత్యం మ నం మ రిచిపోకూడదు . భూ మి ని పరిర ించు కోవడానికి మ నం మ నవంతు బాధ్యతను నిర్వర్తించడం చాలా అవసరం. ము ఖ్యంగా మ న పరిసరాలను పరిశు భ్రంగా ఉంచు కోవడం, చాలా ము ఖ్యం. దీని ద్వారా వాతావరణకాలు ష్యం, అడవుల నిర్మూలన మొదలైనవాటివల్ల దెబ్బతినే ప్రకృతి సమతౌల్యాన్ని కాపాడుకోవచ్చు.

మ నిషి ప్రక తికి విరు ద్ధంగా, దాని మీ ద అధిపత్యం చెలాయించడానికి ప్రయ త్నించి నప్పుడల్లా, ప్రతికూల స్పందనలు ఎదు రు కావడం గమ నించవచ్చు.

మా నవజాతి భవిష్యత్తు కోసం మా ర్చ్ 21వ తేదీ ధరిత్రీ దినోత్సవాన్నీ, మా ర్చ్ 22వ తేదీ జల దినోత్సవాన్నీ ఫలవంతంగా జరు పుకుందాం!

సంపాదకుడు : **విశ్వం**

Visit us at : http://www.chandamama.org

Statement about Ownership of
AMBULIMAMA (Tamil)
Rule 8 (Form VI). Newspaper (Central) Rules, 1956

1. **Place of Publication**
   82 Defence Officers Colony
   Ekkatuthangal, Chennai-600 097
2. **Periodicity of Publication**
   MONTHLY
   1st of each calendar month
3. **Printer's Name**
   B. VISWANATHA REDDI
   Nationality
   INDIAN
   Address
   82 Defence Officers Colony
   Ekkatuthangal, Chennai-600 097
4. **Publisher's Name**
   B. VISWANATHA REDDI
   Nationality
   INDIAN
   Address
   82 Defence Officers Colony
   Ekkatuthangal, Chennai-600 097
5. **Editor's Name**
   B. VISWANATHA REDDI
   (Viswam)
   Nationality
   INDIAN
   Address
   82 Defence Officers Colony
   Ekkatuthangal, Chennai-600 097
6. Name and Address of individuals who own the newspaper
   Chandamama India Ltd.
   Board of Directors:
   1. P. Sudhir Rao
   2. Vinod Sethi
   3. B. Viswanatha Reddi
   82 Defence Officers Colony
   Ekkatuthangal, Chennai-600 097

I, **B. Viswanatha Reddi,** *do hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.*

(Sd.) B. VISWANATHA REDDI
1st March 2005 *Publisher*

సాహస యువకుడు

విజయేంద్రుడనే రాజు, సింధు నదీ ప్రాంతంలోని మహేంద్రమతి అనే రాజ్యాన్ని పాలిస్తూండేవాడు. ఆ సమయంలో, ఉత్తర ప్రాంతానున్న పర్వతారణ్యాల నుంచి హూణులనే అనాగరిక జాతులు, మహేంద్రమతి రాజ్యం మీద దాడులు చేస్తుండేవి.

విజయేంద్రుడు తన రాజ్యంలోని యువకుల్లో, ధైర్యసాహసాలే కాక, రాజ్య రక్షణకు ప్రాణత్యాగమైనా చేయడానికి సిద్ధపడిన వాళ్ళను, ముందుగా ప్రధానమంత్రి చేత పరీక్షింపజేసి సైన్యంలో చేర్చుకుంటూండేవాడు.

ఒకనాడు ఇరవై ఏళ్ళ యువకుడొకడు, రాజదర్శనానికంటూ వచ్చాడు. కాపలా భటులు అతడి వింతవాలకం చూసి నవ్వుకుంటూ, "మహారాజుతో ఏంపని?" అని అడిగారు. కాపలావాళ్ళు ఎందుకు నవ్వుకుంటున్నారో గ్రహించిన యువకుడు కోపంగా, "నా ఎడమవైపు మీసంకన్న కుడివైపు మీసం పొట్టిగా ఉండడం చూసేగదా మీరు నవ్వుకుంటున్నది. దాని వెనక మహాసాహసవంతమైన కథ ఒకటున్నది!" అన్నాడు. ఆ జవాబుకు, కాపలావాళ్ళు మరింత పెద్దగా నవ్వి, "ఏమిటా కథ?" అని అడిగారు.

యువకుడు నడుంనుంచి వేలాడుతున్న కత్తిపిడిపై చెయ్యివేసి, "ఆ కథ ప్రతి అడ్డమైన కాపలాశునకానికీ వినిపించేదికాదు. అది వినడానికి మహారాజుగారూ లేక మంత్రిగారూ మాత్రమే అర్హులు! ముందు నాకు దారి ఇస్తారా లేదా?" అంటూ కత్తిదూశాడు.

ఇది చూసి నివ్వెరపోయిన కాపలా భటులు, వాళ్ళల్లో ఒకణ్ణి సంగతి చెప్పేందుకు మంత్రి దగ్గరకు పంపారు.

మంత్రి వాడు చెప్పింది విని ఆశ్చర్యపోతూ, ఆ యువకుణ్ణి పంపమన్నాడు.

మంత్రి సభాభవన ద్వారం ముందు ఆ యువకుడికి ఎదురుపడ్డాడు. యువకుడు, ఆయనకేసి నిర్భయంగా చూస్తూ, "తమరు మంత్రిగారేనా, అవునా?" అన్నాడు.

"అవును, మహామంత్రినే! ఇంతకూ నీ పేరేమిటి? వచ్చిన పనేమిటి?" అని అడిగాడు.

డి. శంభుదాసు

ఆ వెంటనే యువకుడు, ఆయనకు తలవంచి నమస్కరించి, "మహామంత్రివర్యా! నాపేరు నరసింహవర్మ. మహారాజుగారు, మన రాజ్యం మీద దాడి చేసిహూణుల ఆగడాలు కట్టించేందుకు సైన్యంలో ధైర్యసాహసాలు గల యువకులను చేర్చుకుంటున్నారని తెలియవచ్చింది. అందుకోసం వచ్చాను," అన్నాడు.

"అంటే, సైనికయోధుడుగా హూణులతో యుద్ధం చేయదలచావన్న మాట, బాగుంది! ఐతే, నీ మీసం వాలకం చూస్తే, ఎంతటి శత్రువైనా కత్తిదూయడానికి జంకుతాడు," అంటూ మంత్రి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"మహామంత్రివర్యా! మీసం అలామారడానికి కారణం ఏమిటో పెద్దకథమాది!" అన్నాడు నరసింహవర్మ. "అలాగా! ఆ కథేమిటో సంగ్రహంగా చెప్పు," అన్నాడు మంత్రి.

నరసింహవర్మ ఒకసారి గొంతు సవరించుకుని, "నాలో ఉన్న దేశభక్తికారణంగా, అన్నిటికీ తెగించి, హూణుల నాయకుడుండే శిబిరానికి వెళ్ళాను. వాడు పులి చర్మంతో తయారైన ఆసనం మీద భల్లూక చర్మం కప్పుకుని కూర్చుని ఉన్నాడు. చుట్టూరా బాణాలు, కత్తులూ చేతబట్టిన భటులు ఉన్నారు. నన్ను చూసి ఎవరివని ప్రశ్నించేముందే, నేనా హూణుల నాయకుణ్ణి–ఒరే, నిన్ను చూసినవాళ్ళకెవరికైనా, నువ్వు శునకానివా లేక నక్కవా అన్న అనుమానం కలుగుతుంది. మా రాజ్యం మీద మిడతల దండులా వాలి దోచుకుతింటున్నామనిన్ను... అని నేను మాట ముగించేలోపలే, వాడు తన భటులను, 'ఒరే, వీడి పెక నరకండి!' అని ఆజ్ఞాపించాడు. ఆ వెంటనే ఒక భటుడు కత్తిని, నా కంఠం కేసి విసిరాడు. అది గురితప్పి నా కుడి మీసాన్ని సగం ఖండించి, ఖంగు మంటూ కింద పడిపోయింది. ఆ మరుక్షణం నేను వేగంతో దూకి, వాళ్ళకు చిక్కకుండా పారిపోయాను," అన్నాడు.

"ఆహా, ఇదంతా ఎప్పుడు జరిగింది?" అన్నాడు మంత్రి.

"ఎప్పుడోనా, ఒక పావుగంట ముందు," అన్నాడు నరసింహవర్మ తొణక్కుండా.

మంత్రి పొట్ట చెక్కలయ్యేలా నవ్వి, "ప్రస్తుతం రాజుగారికి కావలసింది, ఆస్థాన విదూషకుడు! నా వెంట రా, రాజదర్శనం చేయిస్తాను," అంటూ నరసింహవర్మను వెంటబెట్టుకుపోయాడు.

ధైర్యే సాహసే లక్ష్మి!

పిల్లలందరూ రాత్రి భోజనాలు చేసి, "కథ చెప్పు, బామ్మా!" అంటూ సావిత్రమ్మ బామ్మ చుట్టూ చేరారు. బామ్మ కథ ప్రారంభించబోయేంతలో, నాగబాబు అనేవాడు, సూర్యం అనేవాడి కేసి చేయి చూపిస్తూ, "బామ్మా! వీడు మధ్యలోనే బడినుంచి పారిపోయాడు. ఎందుకో తెలుసా? కొత్తగా కొనుక్కున్న కలాన్ని ఎవరో దొంగిలించారని సుందరం, పంతులుగారికి చెప్పాడు. ఆయన పిల్లలందరి సంచులన్నీ తణిఖీ చేయసాగారు. వీడు తన సంచీలో చేయి పెట్టి చూసి, చేతికేదో గట్టిగా తగలడంతో, వణుకుతూ అటూ ఇటూ చూసి బయటికి పరిగెత్తాడు. ఇంతకీ, ఆ కలాన్ని దొంగిలించి తన సంచీలో దాచిన వాడు, గోపీ!" అని చెప్పాడు.

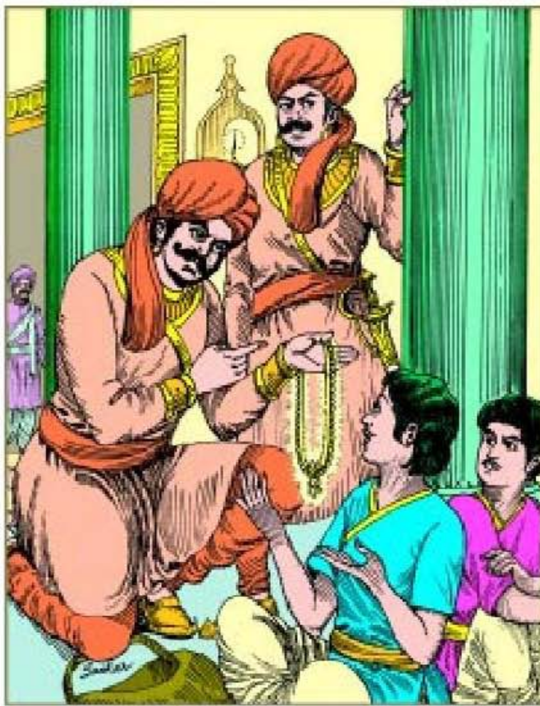
"ఔరా!" అంటూ బామ్మ, సూర్యంకేసి నవ్వుతూ చూసి, "ఒరే, సూర్యం! నువ్వు కలాన్ని దొంగిలించలేదు. అయినా, ఎందుకు పారిపోయావు?" అని అడిగింది.

ఆ ప్రశ్నకు సూర్యం, "దొంగనంటారేమో అని భయం వేసింది, బామ్మా!" అన్నాడు.

"అలాగా! ధైర్యే సాహసే లక్ష్మి, అన్నారు బుద్ధిమంతులు. దాన్ని గురించి చెబుతాను, వినండి!" అంటూ కథ ప్రారంభించింది:

పూర్వం ఒకానొక గురుకులంలో శ్రీధరుడు, విమలుడు అనే ఇద్దరు మిత్రులు ఉండేవారు. వాళ్ళిద్దరూ తెలివిగలవాళ్ళేగాక, వినయశీలురు కూడా కావటంతో, గురువు వారిని ఎంతో అభిమానిస్తుండేవాడు. విద్యాభ్యాసం పూర్తయ్యి, వాళ్ళు గురుకులం వదిలి వెళ్ళే సమయం వచ్చింది. అప్పుడు గురువు వాళ్ళతో, "నాయనలారా! పూర్వం ఒకానొక గొప్ప మహారాజుకు చెప్పరాని దుర్దశ పట్టిందట. అష్టలక్ష్ములూ ఒకటొకటిగా అతన్ని విడిచి వెళ్ళసాగాయి.

ధనలక్ష్మి, ధాన్యలక్ష్మి, విజయలక్ష్మి... ఇలా ఏడుగురు దేవతలూ తన గడపదాటినా, ఆయన కించిత్తూ చలించలేదు. కాని, ఆఖ

రుగా ధైర్యలక్ష్మి తనను వదిలి వెళ్ళబోయేసరికి మాత్రం దిగులు పడుతూ, 'అమ్మా, మిగతా లక్ష్ములు వెడలిపోయినా ఫరవాలేదు. నువ్వు మాత్రం నీ మాటే చాలు!' అని ప్రార్థించాడట.

రాజు ఇలా కోరగానే, ధైర్యలక్ష్మి జాలితో కరిగిపోయి, 'అలాగే నాయనా! నేను సదా నీతోనే మాటాను!' అని వరమిచ్చిందట. ధైర్యలక్ష్మి అండతో ఆయన కొన్నాళ్ళకు మళ్ళీ పూర్వవైభవాన్ని సంతరించుకున్నాడట. అందుకే పెద్దలు, 'ధైర్యే సాహసే లక్ష్మీ' అన్నారు. మనిషిని ఆపద నుండి గట్టెక్కించేది ధైర్యమే! కాబట్టి మీరు కూడా ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ ధైర్యాన్ని కోల్పోకుండా బతుకుతూ గొప్పవాళ్ళు కండి!'' అంటూ ఆశీర్వదించాడు.

శిష్యులిద్దరూ గురువుకు నమస్కరించి, గురుకులం నుంచి బయలుదేరి రాజధాని దిశగా ప్రయాణం కట్టారు. వారు రాజధాని పొలిమేర చేరేసరికి పొద్దువాటారింది. మరి కొంత దూరం వెళ్ళే సరికల్లా బాట పక్కన ఒక సత్రం కనిపించింది. ఇద్దరూ ఆ సత్రంలోకి వెళ్ళారు. సత్రం యజమాని ఎంతో మర్యాదగా మాట్లాడుతూ, వారి దగ్గర చెరొకరూకా తీసుకుని భోజనానికీ, పడకకూ ఏర్పాట్లు చేశాడు.

దాదాపు అర్ధరాత్రి కావస్తుండగా, సత్రంలో రేగిన పెద్ద కలకలంతో, మిత్రులిద్దరికీ నిద్రాభంగమైంది. శ్రీధరుడు లేచి కూర్చుని, ''ఏమిటీ కలకలం? ఏం జరిగింది!'' అంటూ తన పక్కనున్న వ్యక్తిని ప్రశ్నించాడు.

''రాజుగారి అంతఃపురంలో పడిన దొంగలు ఇటే వచ్చారట. రాజభటులు వాళ్ళను వెతుక్కుంటూ వచ్చారు. అందర్నీ సోదా చేస్తున్నారు!'' అని ఆ వ్యక్తి జవాబిచ్చాడు.

''ఓహో, అదా సంగతి!'' అని శ్రీధరుడు, విమలుడు నిశ్చింతగా కూర్చున్నారు. కొద్దిసేపటికి రాజభటులు వచ్చి, వారి వివరాలు అడిగి, వెంటవున్న సంచులు చూపించమన్నారు. రాజభటులు సంచులు వెతకగా, శ్రీధరుడి సంచిలోంచి నవరత్న ఖచితమైన కంఠహారాలు రెండు బయట పడినై. ఇది చూసి ఇద్దరూ అమితాశ్చర్యం చెందారు.

భటులు, ''ఇవి రాణిగారి హారాలు!'' అంటూ మిత్రులిద్దర్నీ ఒడిసి పట్టుకుని, ''చెప్పండి, మీ ముఠాలోని మిగతా దొంగలెక్కడ?'' అంటూ గద్దించారు.

దాంతో ఇద్దరికీ ముచ్చెమటలు పోశాయి. ముందుగా తేరుకున్న శ్రీధరుడు, ''మేం

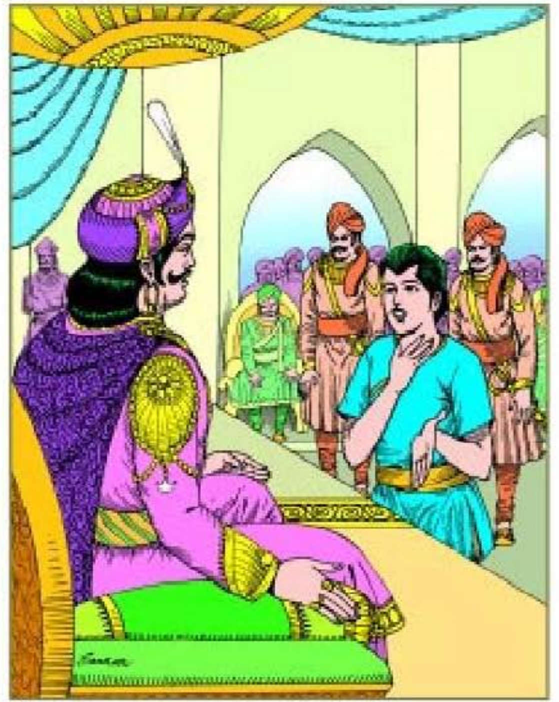
దొంగలం కాదు. నేను అద వు రిచి నిద్ర పోతూ ండగా, ఎవరో ఈ నగల్ని నా సంచీలో పేట్టిమాడాలి!'' అన్నాడు.

అయితే, రాజభటులు మాత్రం శ్రీధరుడి మాటలు వినిపించుకోకుండా, చేతుల్లోని దండాలతో మిత్రులిద్దర్నీ చెరోదెబ్బా వేశారు. ఆ వెంటనే విమలుడు ఒక ఊపిన భటుడి చేతిని విదిలించి మెరుపు వేగంతో అక్కడి నుంచి పారిపోయాడు. దాంతో రాజభటులు, శ్రీధరుణ్ణి పెడరెక్కలు విరిచికట్టి తీసుకువెళ్ళి రాజు ఎదుట హాజరు పరిచారు.

రాజు యశ్వంతసింహుడు చాలా వివేకి. అతడు, శ్రీధరుడు చెప్పినదంతా శాంతంగా విని, ''మీరు నిజంగా నిర్దోషులే అయిన పక్షంలో, నీ మిత్రుడికి పారిపోవలసిన అగత్యం ఎందుకొచ్చింది?'' అని ప్రశ్నించాడు.

అందుకు జవాబుగా శ్రీధరుడు, తాము గురుకులం నుంచి బయలుదేరే ముందు, గురూపదేశం గురించి వివరంగా చెప్పి, ''మహారాజా! తనకు శిక్ష తప్పదన్న పిరికితనమే, నా మిత్రుడు విమలుణ్ణి పారిపోవడానికి పురిగొల్పింది తప్పితే మరేమీ కాదు,'' అంటూ ఒకక్షణం ఆగి, ''భగవత్సాక్షిగా మేం నిర్దోషులం, ప్రభూ! నన్ను విడిచిపెట్టినట్లయితే, నేను మీకు అసలు దొంగలను పట్టిస్తాను. కావలిస్తే నాతోబాటు ఎవరినైనా పంపండి!'' అన్నాడు.

రాజు, శ్రీధరుడి మాటలకు మెచ్చుకోలుగా తలపంకిస్తూ, ''సరే! సాయంత్రం దాకా నువ్విక్కడేమాడు. మా మనిషి నీతో వస్తాడు,'' అని చెప్పాడు.

సాయంత్రం కావస్తూండగా, శేఖరుడనే వ్యక్తి వచ్చి, శ్రీధరుణ్ణి కలుసుకున్నాడు. శ్రీధరుడు అతడితో మాట్లాడుతూ, ''మేం దిగిన సత్రం యజమాని మీద, నాకు అనుమానంగా మాది. అతడు దొంగలకు ఆశ్రయమిస్తూ, వాళ్ళ దగ్గర నుంచి వాటా తీసుకుంటున్నాడేమో అన్నది, నా శంక. మనం ఇలా చేద్దాం!'' అంటూ తనపథకం వివరించాడు.

ఆ తర్వాత వాళ్ళు విపణి వీధికి వెళ్ళి, కొన్ని వస్తువులు కొన్నారు. వాటితో మరునాటి ఉదయానే అదే సత్రానికి వెళ్ళి బస చేశారు. శ్రీధరుడు మారువేషంలో మాడటం వల్ల, సత్రం యజమానికి ఎలాంటి అనుమానం కలగలేదు. వాళ్ళిద్దరు తమ సంచుల్లోంచి కొన్ని నకిలీ నగలు తీసి వ్యాపారుల్లా మాట్లాడుకోవడం సాగించారు.

అ రాత్రి భోజనాలయ్యాక శ్రీధరుడు, శేఖరుడు పడుకుని నిద్రనటించటం ప్రారంభించారు. దాదాపుఅర్ధరాత్రి కావస్తుండగా ఎవరో కొత్తవాళ్ళు వచ్చిన అలికిడీ, సత్రం యజమాని వాళ్ళతో లోగొంతుకలో మాట్లాడుతున్న సవ్వడీ, వారికి తెలిశాయి. వచ్చిన వాళ్ళు దొంగలేననీ, సత్రం యజమాని తమ గురించే చెబుతున్నాడనీ ఇద్దరూ గ్రహించారు. తర్వాత మామూలుగా నిద్రపోయి, తెల్లవారి లేచి ప్రయాణమయ్యారు.

సత్రం రాజధాని పొలిమేరల్లో ఉండటం వల్ల, అక్కడి నుంచి కొంత దూరం వరకూ నిర్జనంగా ఉంటుంది. శ్రీధరుడు, శేఖరుడు ఆదారిలో కొంత దూరంవెళ్ళేసరికి ముగ్గురు దొంగలు హఠాత్తుగా వాళ్ళ మీద దాడి చేసి, ఇద్దర్నీ బాట పక్కనున్న చెట్లవెనక్కులాక్కుపోవాలని ప్రయత్నించారు.

అయితే, ఇలా జరగవచ్చని ముందే ఊహించి, అందుకు సిద్ధంగా ఉన్న శ్రీధరుడు, శేఖరుడు తమ గుప్పెట్లలో ఉన్న కారంపొట్లాలను మెరుపులా విప్పి, దొంగల ముఖాల మీదికి విసిరారు. మరుక్షణం, ఆ ప్రాంతమంతా దొంగల హాహాకారాలతో నిండి పోయింది. వెంటనే శ్రీధరుడు తన సంచిలోంచి తాళ్ళు తీసి, శేఖరుడి సహాయంతో దొంగలను బంధించారు. ఆ తరవాత సత్రం యజమానిని కూడా బంధించి రాజు సమక్షంలో హాజరు పరచి, కఠిన శిక్ష విధించేలా చేశారు.

అంత వరకూ కథచెప్పిన బామ్మ నవ్వుతూ, ''ఒరే, పిల్లల్లారా! ధైర్యంగాఉన్న శ్రీధరుడు ఎంతటి ఘనవిజయాన్ని సాధించాడో చూశారు గదా? శ్రీధరుడివెంట వచ్చినశేఖరుడు ఎవరో కాదు; సాక్షాత్తూ యువరాజే! ఆ తర్వాత శేఖరుడు, తండ్రి దగ్గర శ్రీధరుడి తెలివినీ, ధైర్యాన్నీ ఎంతగానో ప్రశంసించి, అతణ్ణి తన అంతరంగిక సలహాదారుగా నియమింపజేశాడు. పారిపోయిన విమలుణ్ణి కూడా వెదికి పట్టుకుని రాజు కొలువులో ప్రవేశ పెట్టారు. అదీ కథ! అంచేత, ఇక నుంచి మీరు కూడా అనుక్షణం గుర్తుంచుకోవలసింది ఏమిటో చెప్పండి? '' అని అడిగింది.

పిల్లలు ఆనందంగా చప్పట్లు కొడుతూ, ఏకకంఠంగా, "ధైర్యే సాహసే లక్ష్మీ!'' అన్నారు.

భల్లూక మాంత్రికుడు

17

[మాయా మర్కటుడు మంత్రదండంతో కాళీవర్మ, భల్లూకమాంత్రికుల నుంచి తప్పించుకుని, నగరం చేరాడు. అక్కడ రాజభవనం ముందు జంతువులనాడించే ఆటవికుడి ఎలుగుబంటు, మర్కటుడి మీదికి దూకింది. ఆ సమయంలో అక్కడికి వచ్చిన కాపలావాళ్ళ నాయకుడు మాయా మర్కటుణ్ణీ, ఎలుగుబంటితో పట్టించి, రాజుగారి దగ్గరకు బయలుదేరాడు. తరవాత-]

రాజభవనం మెట్ల దగ్గర కాపలావాళ్ళ నాయకుడు కత్తి పైకెత్తి, వెనక వస్తున్న వాళ్ళందర్నీ ఆగమని హెచ్చరించి, జంతువులను ఆడించే వాడితో, "ఒరే, మహారాజుగారిప్పుడు సభా భవనంలో ఉన్నట్టున్నది. అక్కడికి నీ ఎలుగుబంటును తీసుకుపోవటం మర్యాద కాదు. దాని మూపున ఉన్న కోతివెధవను, నీ భుజం మీదికి మార్చుకుని, నా వెంట రాజుగారి దగ్గరకు రాగలవా?" అని అడిగాడు.

జంతువులను ఆడించేవాడు ఆ మాటలకు కోపగించుకుంటున్నవాడిలా ముఖంపెట్టి, "నన్నేమైనా అనండిగాని, నా ప్రియమైన ఎలుగుబంటును మాత్రం కించపరచకండి," అన్నాడు.

కాపలావాళ్ళ నాయకుడు పెద్దగా నవ్వి, "ముందు ఆ కోతివేషపు శత్రుగూఢచారిని కిందికి దించు," అన్నాడు.

జంతువులను ఆడించేవాడు అయిష్టంగా ముఖంపెట్టి, ఎలుగుబంటు దగ్గరకు పోయి, దాని వీపుమీద తడుతూ, "వీర బంటూ! భుజాల మీది కోతిగాణ్ణి కింద పడెయ్యి," అంటూ మాయా మర్కటుడి నడుముకు బిగిసి ఉన్న తాడును గట్టిగా లాగి పట్టుకున్నాడు.

ఎలు గ్రు బంటు కోరలు చాచి పేద్దగా అరిచి, వూ యూ వు ర్కటు డి నడ్రు ం పిట్టుకుని కిందికి దించబోయే ంతలో వు ర్కటు ఢ్రు కీచు వు ంటూ కిందికి ధ్రూ కి, "ఒరే, భల్లూకవూ ంత్రి కుణ్ణించి ప్రివూ దం కలగబోతు న్నది, వీ రాజెక్కడ? నా వు ంత్ర దండం ఎక్కడ?'' అన్నాఢ్రు .

ఆ వూ టలకు అక్కడ చేరిన జను గట్టిగా చప్పిట్లు చరిచార్ర . వాళ్ళల్లో ఒకఢ్రు పొడవాటి చేతికర్ర నొకదాన్ని వు ర్కటు డి కేసీ చాస్తూ, ''ఇఢ్రు గో, నీ వు ంత్రదండం! ఏవైనా అఢ్రు భ తాలు చేసీ చూ పీంచు ,'' అన్నాఢ్రు .

వూ యూ వు ర్కటు ఢ్రు చప్పిన కర్రలాక్కుని, దాన్ని నిలు వణా నేల వీ ద ఆనించి, ఒక్క ఎగ్ర ర్రు న పొల్రు దాని చివర ఒంటికాలి వీద నిలబడి, ''ఒరే, వ్రూ ర్ఖ ల్లారా, ఇలాంటి అద్భుతం ఎవరైనా చేసి చూపగలరా? మీ రాజుకూ, రాజ్యానికూ్కడా ఆపిదరాను న్న ఈ తర్రు ణంలో గారడీవిద్యలతో ఆనందించే వాళ్ళను ఏవు నాలి?'' అన్నాఢ్రు .

కాపిలానాయ్రు కుఢ్రు వూ యూ వు ర్కటు ణ్ణి సమీపించి, వాడెక్కి ఒంటికాలి మీద నిలబడి మణ్ణ కర్రను నరకబోతు న్న వాడిలా కత్తి చాచి, ''ఒరే, నిజంగా ను మ్వూ శత్రు గ్రూ ఢచారివి కాదా? ను వ్వనే భల్లూ క వూ ంత్రికుడి వూ ట నిజవే నా?'' అని అడిగాఢ్రు .

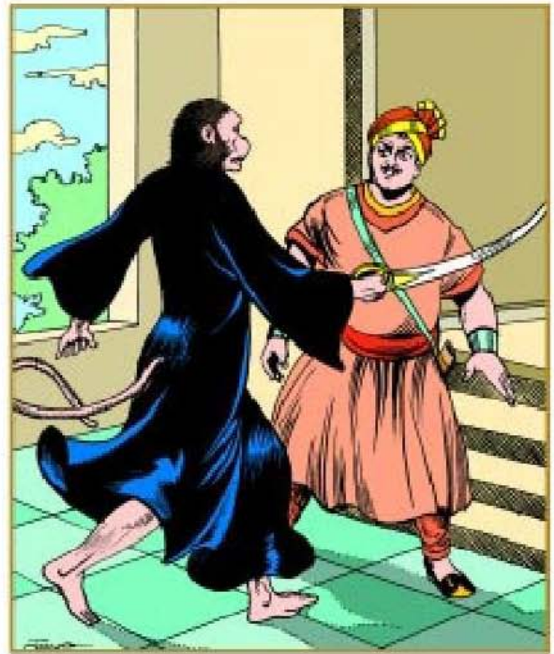
వూ యూ వు ర్కటు ఢ్రు మెరుపివేగంతో కర్రకొని ను ంచి ఎగిరి కిందికి ధూ కుతూ నే కాపిలావాళ్ళ నాయ్రు కుడి చేతి ను ంచి కత్తి లాక్కుని, దానితో తన నఢ్రు వు కు బిగించి మణ్ణ తాఢ్రు ను ఒక్కవేటు తో నరికి, ''వ్రూ ర్ఖ ల్లారా, నా శక్తిసావు ర్థ్యాలెలాంటివో తెలు సి కున్నారా? మీ రాజును వెంటనే ఇక్కడికి పీలు చు కురండి,'' అంటూ పెళ్ళకొరికాఢ్రు .

కాపిలావాళ్ళ నాయ్రు కుడితో పాటు అక్కడ చేరిన వాళ్ళందర్రూ భయ్రు కంపీత్రు లైపాయ్రూ ర్ర . వూ యూ వు ర్కటు ఢ్రు ఈసారి కత్తి ఝుళిపీస్తూ కాపిలావాణ్ణి సివీ పీంచి, ''ఒరే, వ్రు ందవు తీ! నా ఆజ్ఞ ఏవి టో వినబడలేదా?'' అన్నాఢ్రు .

కాపిలానాయ్రు కుఢ్రు ప్రాణభయ్రు ంతో వణికి పొత్రూ , ''వు హారాజుగార్రు నిండ్రు సిభలో మూడగా, వారిని ఇక్కడికి రవ్మని కోరటవూ ? నా తల ఎగిరిపొత్రు ంది,'' అన్నాఢ్రు .

''అలా అర్రు తే, నేనే ఆయ్రు న దగ్గిరకు వెళతాను . వ్రు ంఢ్రు ండి దారితిర్రు య్య,'' అన్నాఢ్రు వూ యూ వు ర్కటు ఢ్రు .

కాపిలావాళ్ళ నాయ్రు కుఢ్రు కిక్కుర్రు వు న కుండా మెట్లెక్కి భవనంలోకి దారితీశాడు.

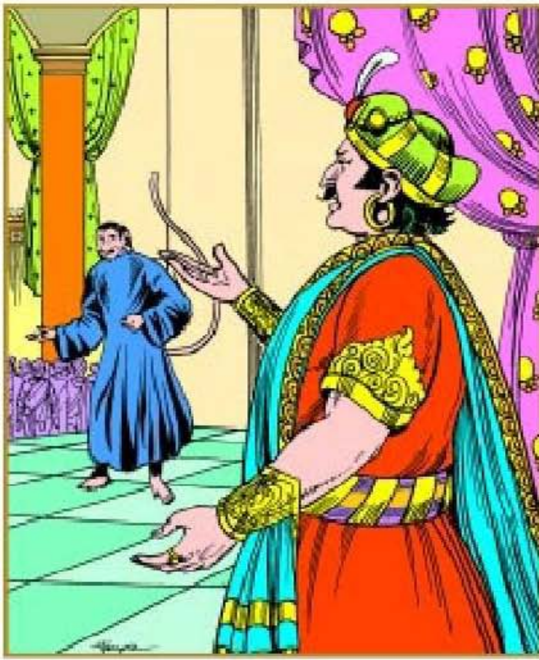
రాజు జితకేతుడు సింహాసనంలో కూర్చుని, మిత్రప్రముఖులతో మాట్లాడుతున్నాడు. ఆ సమయంలో హఠాత్తుగా కాపిలావాళ్ళ నాయకుడు సభముందుకు వస్తూనే, "మహారాజా, మన్నించాలి. నా వెనక మర్కటరూపంలో కత్తి పట్టి వస్తున్నవాడు, మహాశక్తిమంతుడు, మన రాజ్యానికి రానున్న గొప్ప ప్రమాదం గురించి తమను హెచ్చరించేందుకు వస్తున్నాడు," అంటూ పక్కకు తప్పుకున్నాడు.

రాజు జితకేతుడితో పాటు, సభలో ఉన్న వాళ్ళందరూ మాయామర్కటుణ్ణి చూసి ముందు ఆశ్చర్యపోయారు, అంతలోనే వాడి వింతరూపం కేసి చూసి పెద్దగా నవ్వారు.

రాజు జితకేతుడు సింహాసనం పక్కన నిలబడి ఉన్న ఇద్దరు మంత్రుల కేసి తల తిప్పి, "మన ప్రధానమంత్రి జీవగుప్తుడు సమయానికిక్కడ లేడు గాని, ఉన్నట్టయితే చాలా ఆనందించేవాడు," అని అంతలోనే ఏదో ఆలోచనవచ్చినవాడిలా ముఖం గంభీరంగా పెట్టి, కాపిలావాళ్ళ నాయకుడి కేసి చూస్తూ, "పిరికివెధవా! ఒక్క బడుగు కోతికి నగరద్వారాలు తెరవటమే గాక, దాన్ని స్వయంగా సభామందిరానికి తెచ్చిన నీమూ నిజంగానే శత్రు సైనికులు ద్వారం దగ్గరకు వస్తే, ఏమి చేసేవాడివి? నీకిదే శిరచ్ఛేద శిక్ష విధిస్తున్నాను. నగర ప్రధాన తలారి రాగానే, నీకా శిక్ష దిరిసెనవనంలో అమలు జరుగుతుంది," అన్నాడు.

ఈ శిక్ష మాట వింటూనే సభలో ఉన్న వాళ్ళందరూ ఆనందోత్సాహంతో చప్పట్లు చరిచారు. అప్పటివరకూ రాజు కేసీ, సభాసదులకేసి కన్నార్పకుండా చూస్తున్న మాయామర్కటుడు చప్పున పెద్దగా గొంతెత్తి, "జై తాంత్రిక గురో!" అంటూ కేకపెట్టి, "జితకేతు రాజా, నగర ముఖ్యులారా! కొంచెం ఒళ్ళు, మనసూ స్వాధీనంలో ఉంచుకుని, నే చెప్పేది వినండి. నేను మామూలు కోతిని కాదు, ఒక మహాతాంత్రిక వేత్త ప్రధాన శిష్యుణ్ణి. నా పేరు భ్రాంతిమతి! ఇప్పుడు మీ నగరం మీదికి కాళీవర్మ అనే మహాశూరుడూ, భల్లూక మాంత్రికుడనే మాంత్రికుడూ దాడి వస్తున్నారు. మిమ్మల్ని ఆ విషయమై ముందుగా హెచ్చరించేందుకు ఇక్కడికి వచ్చాను," అన్నాడు.

మాయామర్కటుడు ఇలా అనగానే సభలో కలకలం బయలుదేరింది. రాజు జితకేతుడు ఒక్కక్షణకాలం నివ్వెరపోయి, సింహాసనంలో నుంచి లేచి నిలబడి, మాయా

వు ర్కటు డితో, ''నీ వూ టతీరు ను బట్టి, ను వ్వావూ వ్రూ లు కోతివి కాదని అర్థవు మా తు న్నది. ఇక ను వ్వాచేసీన హేచ్చరిక సింగతి. ఆ దోషి కాళీవర్మతో పాటు వాడి వి త్రు ల నందరినీ పిట్టి బంధించి తీసి కురవ్మని, నా ప్రిధాన వు ంత్రి జీవగు ప్తిడికి, కొంతవు ంది సైనికులను ఇచ్చి పింపాను . వాళ్ళందరూ ఏమైపోయినట్టు!'' అన్నాడు.

ఆ ప్రిశ్నకు వూ యూ వు ర్కటు డు కీచు కీచు వు ంటూ నవ్వి, ''ఆ గు ంపింతా కాళీ వర్మ అనేవాడు కత్తితో, వూ ంత్రికుడు భల్లూ కుడు తన వు ంత్రదండంతో....'' అ ంటూ ఆగిపోయి , భీతిగొన్నవాడిలా చు ట్టూ కలయు చూ స్తూ, ''జై తాంత్రిక గు రో! నా వు ంత్ర దండం ఎక్కడ?'' అంటూ ఎగిరి కొ ంచెం దూ రంలో నిలబడి వున్న కాపిలావాళ్ళ నాయు కుడి గొంతు పిట్టుకున్నాడు .

కాపిలావాళ్ళ నాయు కుడు , వు ర్కటు డి పిట్టు విడిపించు కునేందు కు ప్రియు త్నిస్తూ, ''వు ర్కటప్రిభో! వు ంత్రదండాల సింగతి నా కేం ఎరు క? వు హారాజా, నా ప్రాణాలు కాపాడండి!'' అంటూ అరవ సాగాడు .

సిభలోవున్న వాళ్ళలో ఇద్దరు ధైర్య వంతు లూ , బలశాలు లూ అయి న వాళ్ళ చప్పునపోయి వూ యూ వు ర్కటు ణ్ణి నడు ం, చేతు లూ పిట్టుకుని ఇవతలికి లాగి , ''రాజ్యంలో వు ను షు ల ప్రాణాలు తీసి హక్కు వూ వు హారాజుగారొక్కరికి వూ త్రవే వున్నది; ను వ్విలా తొందర పిడటం చట్ట సివ్మతం కాదు ,'' అన్నారు .

వూ యూ వు ర్కటు డు కోపింతో పిళ్ళ పిట పిటా కొరికి, ''జితకేతు రాజా! సింగతి రెండు ముక్కల్లో చెపుతా, విను! నువ్విక్కడ నగర ద్వారాల తలు పిులు బిడాయి ంచు కుని, సిభ తీరి, కాలక్షేపిం కబు ర్లతో వినోదిస్తున్నావూఆ కారణంగా నగరం వెలుపల ఏం జరుగు తు న్నదీ నీకు తెలిసీనట్టు లేదు . నీ ప్రిధాన తలారి ఎలు గు బంటి రూ పింలో మూడటవే గాక, కాళీవర్మా, భల్లూ కవూ ంత్రికులతో కలిసి, మరొక రాక్షసుడు వెంటరాగా, నగరం వీ దికి దాడివస్తున్నాడు ,'' అన్నాడు .

రాక్షసు డిూపేరు వి ంటూనే రాజు జితకే తు డు అదిరిపిడి, ''రాక్షసు డా? అలాంటి వాళ్ళు వయిడేవారని వినటవే గాని, ఈ క్షణంవరకూ చూ సీందిలేదు ,'' అన్నాడు .

ఆ వూ టలకు వూ యూ వు ర్కటు డు వికటంగా నవ్వి, ''అయితే, త్వరలోనే నీకా కోర్కె తీరబోతు న్నది! కాని, ఆ భయు ంకర రాక్షసు ణ్ణి

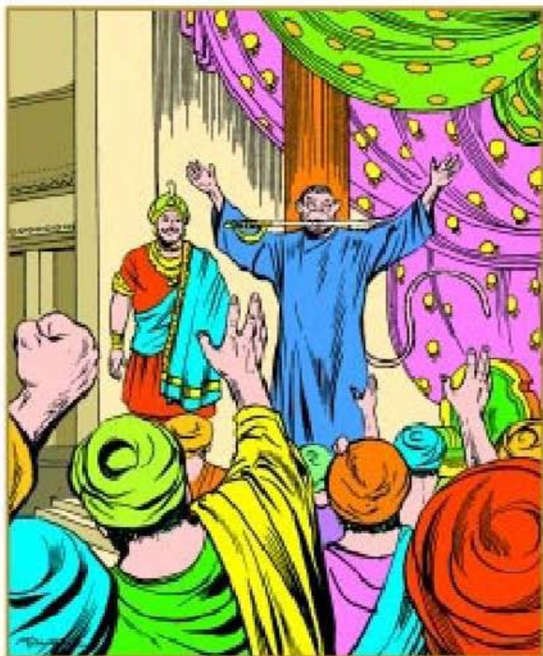
మాసం తరవాత--మరెన్నో క్షణాల కాలం మాత్రం నీమాజీవించిమాడమూ'' అన్నాడు.

రాజు జితకేతుడి మంత్రులిద్దరూ ప్రాణ భయంతో వణికిపోతూ రాజుతో, ''మహా రాజా, మనం ఈ ప్రమాదం నుంచి బయట పడటం ఎలా?'' అన్నారు.

''ఇది రాజునైన నేను, మంత్రులైన మిమ్మల్ని అడగవలసిన ప్రశ్న. మిమ్మల్ని ఇదే ఉద్యోగాల్లోంచి తొలగిస్తున్నాను. ఆ ప్రధాన మంత్రి జీవగ్రస్థుడే గనక, సిమయూ నిక్కడ ఉన్నట్టయితే, తగిన మంత్రాలోచన చేసి, రానున్న ముప్పు నుంచి అందర్నీ కాపాడే వాడు,'' అని జితకేతరాజు, సింహాసనం దగ్గిర నుంచి కదిలి, మాయామర్కటుడి దగ్గిరకు వస్తూ, సభలోఉన్న వాళ్ళతో, ''మన నగరం మీదికి మాంత్రికులతోపాటు రాక్షసులు కూడా కలిసి దాడి వస్తున్నారు, మనం ఏం చేస్తే బాగుంటుందంటారు?'' అని అడిగాడు.

సభలో ఎవరూ జవాబివ్వలేదు. వాళ్ళు, రాక్షసుడు నగర ప్రవేశం చేయకముందు, ఇంటగల ధనం, ఇతర విలువైన వస్తువులూ తీసుకుని నగరం వదిలి పారిపోవటం ఎలా అన్న ఆలోచనలో ఉన్నారు.

రాజు జితకేతుడు సభికుల నుంచి ఎలాంటి జవాబూ రాకపోవటంతో వాళ్ళు భయకంపితులైఏమీ చెప్పలేని స్థితిలో ఉన్నారని గ్రహించి, మాయామర్కటుణ్ణి సమీపించి, ''రూపంలో నువ్వు మర్కటాన్ని పోలి ఉన్నా మంత్రాలోచనలో నా ప్రధాన మంత్రి జీవగ్రస్థుడికి సాటి వచ్చేలా ఉన్నావు. ఆ మంత్రిని ఈసరికే రాక్షసుడు తన పొట్టన పెట్టుకుని ఉంటాడు. నిన్ను ప్రధానమంత్రిగా నియమిస్తున్నాను. శత్రు సంహారానికీ, రాజ్య రక్షణకూ తగిన పథకం తక్షణం ఆలోచించి, అమలు చెయ్యి,'' అంటూ మర్కటుడి చేర్లు పట్టుకుని, సింహాసనం దగ్గిరకు నడిపించుకు వచ్చాడు.

సభలో కరతాళధ్వనులు మిన్ను ముట్టినై. మాయామర్కటుడు అభయం ఇస్తున్న వాడిలా కత్తిని నోటపట్టుకుని, రెండు చేతులూ పైకెత్తి, ఏదో చెప్పబోయేంతలో, నోటి నుంచి కత్తి జారి కిందపడి ఖంగుమంటూ పెద్ద ధ్వని అయింది. మాయామర్కటుడు తల వంచకుండానే కత్తిని తోకతో మెలిపెట్టి, పైకెత్తి పట్టుకుని, ఏదో చెప్పబోయేంతలో సభా ద్వారం దగ్గిర పెద్ద కలకలం బయలుదేరింది. రాజు జితకేతుడితో పాటు అందరూ తలలు తిప్పి, అటుకేసి చూశారు.

మంత్రి జీవగుప్తుడు చిరిగినదుస్తులతో, శిరస్త్రాణం లేకుండా సభలో ప్రవేశించాడు. అతడికి కొంచెం వెనకగా సామంత సూర్యభూపతీ, ఇద్దరు సైనికులూ కూడా సభలోకి వచ్చారు. జీవగుప్తుణ్ణి చూస్తూనే కొందరు సభికులు, "ప్రధాన మంత్రిగారు సజీవులే; రాక్షసుడికి ఆహారం అయిపోలేదు," అంటూ ఉత్సాహంగా కేకలు పెట్టారు.

మాయామర్కటుడు కోపంగా కత్తి పైకెత్తి, "ఒరే, మూర్ఖపట్టణ ప్రముఖులారా! ఇంతకు ముందే గదా, రాజు జితకేతు నన్ను ప్రధాన మంత్రిగా నియమించింది. ఆ మాట మరిచారా?" అని, రాజు జితకేతుడితో, "ఓయి, రాజా! నువ్వనేదేమిటి? ఇక్కడప్రధాన మంత్రిని నేనా లేక శత్రువులకు వెన్నిచ్చి పారిపోయి వచ్చిన ఈ జీవగుప్తుడా?" అని అడిగాడు.

"మర్కటుడే మన రాజ్యానికి ప్రధాన మంత్రి! జీవగుప్తుడు ఈ క్షణం నుంచీ నగరంలోని అతి సామాన్య పౌరులలో ఒకడు," అన్నాడు రాజు జితకేతుడు.

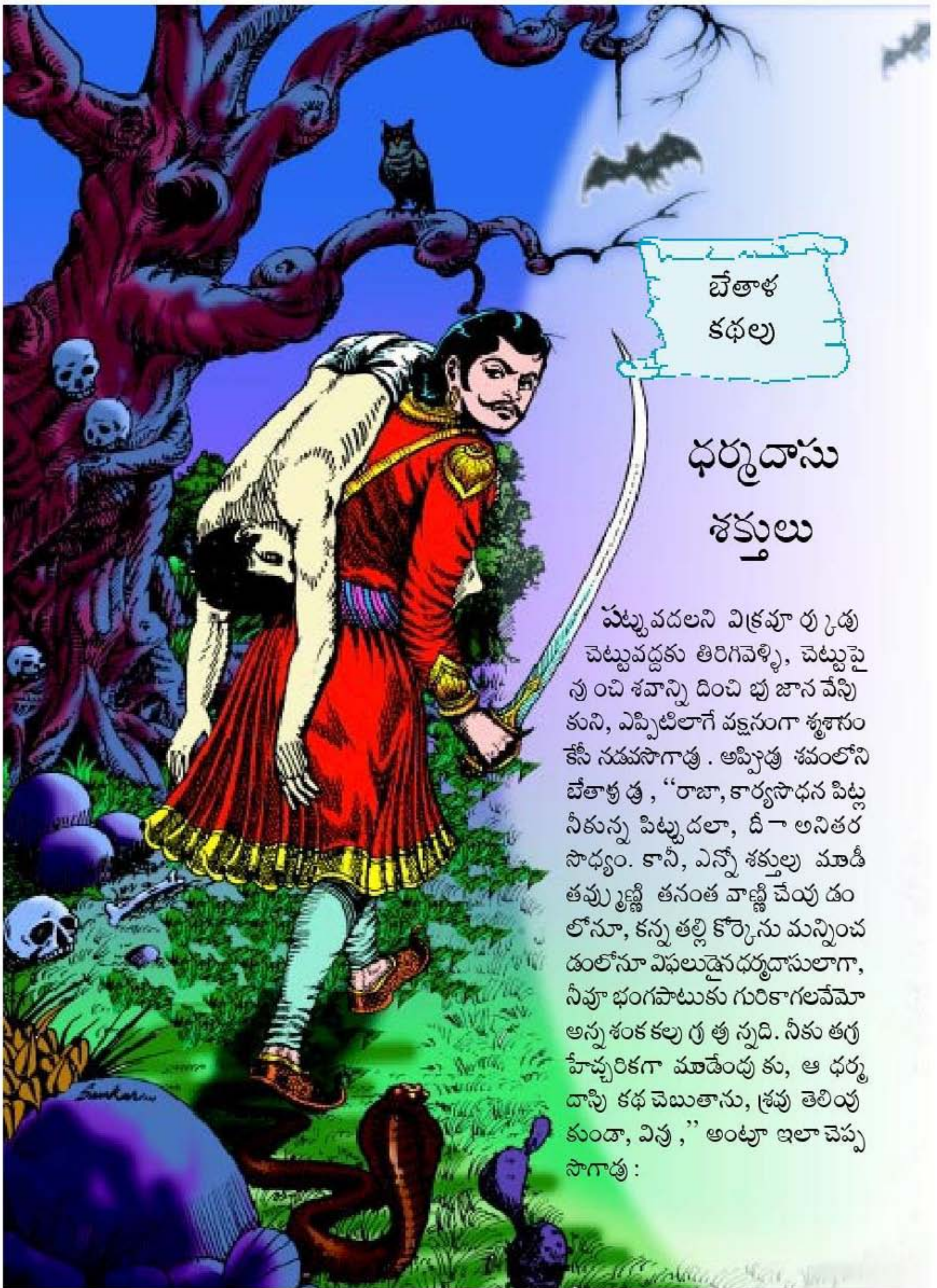
మంత్రి జీవగుప్తుడు అన్నిటికీ తెగించిన వాడిలా చప్పున కత్తి దూసి, మాయామర్కటుడి కేసి గుడ్లురుముతూ, "ఈ చచ్చు కోతివెధవ, చంద్రశిలానగర ప్రధాన మంత్రా? వీణ్ణి ఒకసారి రాక్షసుడు ఉగ్రదండుడి రాతి గద దెబ్బ నుంచి కాపాడాను; ఇప్పుడు స్వయంగా నేనే వీడి తల నరకబోతున్నాను," అంటూ మర్కటుడికేసి బయలుదేరాడు.

రాజు జితకేతుడు కోపంగా, "జీవగుప్తా, ఆగు! ఇది మామూలు మర్కటం కాదు; భ్రాంతిమతి అనే గొప్ప తాంత్రికుడు!" అన్నాడు.

"ఈ తాంత్రికుడు దొంగిలించిన భల్లూక మాంత్రికుడి మంత్రదండం ఎక్కడున్నది? అది లేకుండా వీడు మామూలు చెట్టుకోతి కన్న కూడా నిస్సహాయుడు, హీనుడు! ఇదే నా ఖడ్గంతో వీడి తలా, తోకా నరకబోతున్నాను," అంటూ జీవగుప్తుడు కత్తి చాచి మర్కటుడి మీదికి దూకబోయాడు.

మాయామర్కటుడు, "జై తాంత్రిక గురో!" అంటూ కేక పెట్టి, తోకను మెరుపు వేగంతో తిప్పి, జీవగుప్తుడి చేతిలో వున్న కత్తిని మెలివేసి చప్పున లాక్కుంటూనే, తన దగ్గర వున్న కత్తిని పైకెత్తాడు. -(ఇంకావుంది)

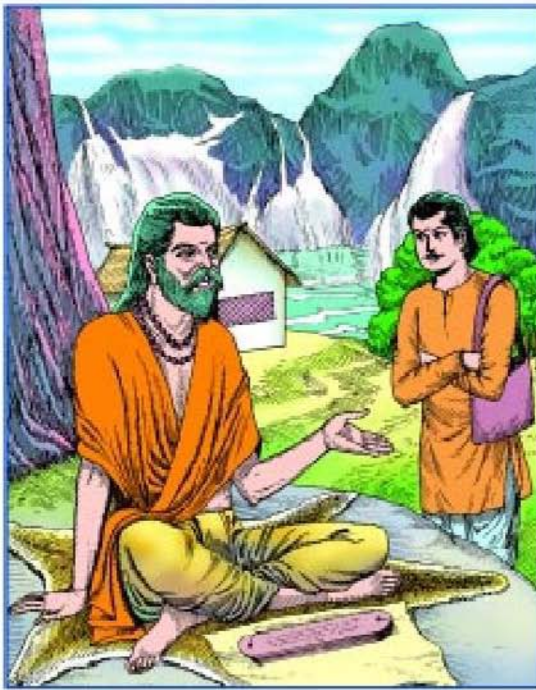

బేతాళ కథలు

ధర్మదాసు శక్తులు

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, "రాజా, కార్యసాధన పట్ల నీకున్న పట్టుదల, దీక్షా అనితర సాధ్యం. కానీ, ఎన్నో శక్తులు ఉండీ తమ్ముణ్ణి తనంత వాణ్ణి చేయడంలోనూ, కన్నతల్లి కోర్కెను మన్నించడంలోనూ విఫలుడైన ధర్మదాసులాగా, నీవూ భంగపాటుకు గురికాగలవేమో అన్న శంక కలుగుతున్నది. నీకు తగు హెచ్చరికగా ఉండేందుకు, ఆ ధర్మదాసు కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను," అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

శైలవరం గ్రామస్థుడు వీరదాసుకు నాలుగెకరాల పొలముంది. ఆయనకు ముగ్గురు కొడుకులు. చిన్నవాళ్ళు రామదాసు, కృష్ణదాసు అమాయకులు. పెద్దవాడు ధర్మదాసు పొలంపనులకు ఇష్టపడక, ఏదైనా గురుకులానికి వెళ్ళి చదువుకుంటానని తండ్రికి చెప్పి, అందుకాయన ఒప్పుకోకపోతే ఇల్లు విడిచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ తర్వాత ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా, వీరదాసుకు అతడి జాడ తెలియలేదు.

కొన్నేళ్ళకు వీరదాసుకు జబ్బు చేసి మాట పడిపోయింది. చాలామంది ఘనవైద్యులు వచ్చి పరీక్షించి, ఆ రోగానికి మందు లేదని తేల్చారు. ఆ తర్వాత రామదాసు, కృష్ణదాసులను, నమ్మినవాళ్ళే మోసం చేశారు. దాంతో వ్యవసాయంలో బాగా నష్టం వచ్చింది. ఇల్లు గడవడానికి చేసిన అప్పులు అలా అలా పెరిగి ఉన్న పొలం కాస్తా అమ్ముకోవాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఈలోగా, ఇల్లు వదిలిన ధర్మదాసు, సర్వశ్రేయుడనే గురువు వద్ద చేరాడు. ఆయన ధర్మదాసుకు ఎన్నో శక్తులను ప్రసాదించాడు. వాటి ప్రభావంతో అతడికి తన కుటుంబం పడుతున్న కష్టాలు తెలిసి, గురువు వద్ద బాధపడ్డాడు.

గురువు అతడితో, "గురువు ఋణంగా నీ చదువు పూర్తయింది. నీ శక్తులతో పదిమందికీ మేలు చేకూర్చమని, నా ఆజ్ఞ. కానీ గురువుపైనా తల్లి తర్వాతనే కాబట్టి, నా ఆజ్ఞ పాటించడానికి నీ తల్లి అనుమతించాలి. అందుకని ఇప్పుడు నీవు శైలవరం వెళ్ళి, ఇల్లు చక్కదిద్ది నీ బాధ్యత నెరవేర్చుకో. అప్పుడు తల్లి అనుమతి తీసుకుని ఊరు విడిచిపెట్టు. నీ కుటుంబంలో ఒకరికి నీ శక్తులు కొన్ని ప్రసాదించనిదే, నీ వారిని విడిచిపెట్టలేవు సుమా" అని చెప్పాడు.

ఆ ప్రకారం ధర్మదాసు శైలవరం వెళ్ళి, కుటుంబంలో అందరికీ ధైర్యం చెప్పాడు. రామదాసుకు వ్యవసాయంలో సలహాలిచ్చాడు. కృష్ణదాసు చేత బియ్యం దుకాణం పెట్టించాడు. వ్యవసాయం పంటకు ఎవరికీ పలకనంత ధర పలికింది. బియ్యం వ్యాపారంలో మంచి లాభాలొచ్చాయి. ఇది చూసి, ధర్మదాసు వద్ద ఏవో శక్తులున్నాయని ఊళ్ళో చెప్పుకోసాగారు. క్రమంగా ధర్మదాసు తల్లికి కూడా, ఆ మాటల్లో నమ్మకం కుదిరి, ఒక రోజున అతడితో, "నాయనా! నువ్వు ఇల్లు విడిచి పెట్టి శక్తిమంతుడివయ్యావు మరి. మీ నాన్నకు జబ్బు

తగ్గించి మళ్ళీ మాటవచ్చేలా చెయ్యి,'' అని కోరింది.

''నాన్న మాట్లాడాలంటే, మెరుపు దీవిలోని తులసి మొక్క వేరు కావాలి. నేను ఊరు దాటితే మళ్ళీ ఊరును తిరిగి రాకూడదని గ్రహవాక్యం! కాబట్టి నాతో ఓ తమ్ముణ్ణి తీసుకు వెళ్ళి, మార్గమధ్యంలో వాణ్ణి నా అంతటి వాణ్ణి చేసి, వాడి చేత తులసి వేర్ల ఇంటికి పంపిస్తాను. బయల్దేరమంటావా?'' అని అడిగాడు ధర్మదాసు.

అందుకు తల్లి, ''మనకు ఎంతగా ఆస్తిపాస్తులు పెరిగినా, మీ నాన్న మామూలు మనిషి అయ్యేదాకా మనకు తృప్తి ఉండదు. అలాగే మెరుపుదీవికి ప్రయాణం కూడా. ఏ గ్రహవాక్యాన్ని తల్లిగా నేను మన్నించలేదు,'' అన్నది.

ధర్మదాసు తనకు తోడుగా కష్టిదాసును ఎన్నుకున్నాడు. ఇద్దరూ ప్రయాణమయ్యారు. ఊరు దాటగానే కష్టిదాసు అన్నతో, ''నీకు శక్తులున్నాయి. అవి నాకు వచ్చేలా చేయాలి,'' అన్నాడు.

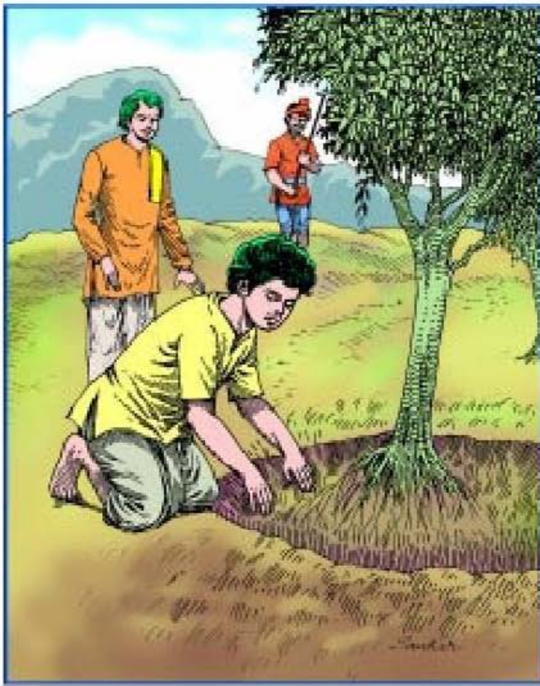
''మెరుపుదీవి చేరేలోగా నాకు శక్తులున్నాయని నమ్మితే, నీవు వాటిని పొందవచ్చు!'' అన్నాడు ధర్మదాసు.

అంతలో ఒక బండి వారిని సమీపించింది. బండితోలే జానకయ్య బండి ఆపాడు. ధర్మదాసు తమ్ముడితో, ''మెరుపుదీవి చేరేదాకా నీకు వాహనాలు నిషిద్ధం. నీమాటు దారిలోనే నడుచుకుంటూ రా,'' అని బండెక్కాడు.

కష్టిదాసు ఒక పైటంతా నడిచాక, ఓ చెట్టుకింద కూర్చున్న అన్న కనిపించాడు. కష్టిదాసుకు కాళ్ళు లాగుతున్నాయి. కడుపులో ఆకలి దహించుకు పోతున్నది. అంతలో శైలవరం వెళ్తున్న బాపన్న వచ్చి వాళ్ళను పలకరించి, ''ఆకలి మీదున్నాను. నాకు తోడుంటేగాని భోంచేయకూడదని నియమం,'' అంటూ భుజం మీదనుంచి పెద్ద మూటను కిందికి దింపాడు. అతడు దింపిన మూటలో చక్కని విందు భోజనం ఉన్నది.

ధర్మదాసు వెంటనే, ''తమ్ముణ్ణి ఒక మహత్కార్యానికి తీసుకుని వెళుతున్నాను. అది పూర్తయ్యేదాకా వాడికి ఉపవాస నియమం ఉన్నది,'' అని చెప్పి, బాపన్నతో కలిసి విందు భోజనం చేశాడు.

ఆ తర్వాత కొంతసేపటికి బాపన్న వెళ్ళిపోగానే, ధర్మదాసు తమ్ముడితో, ''చీకటి పడుతున్నది, ప్రయాస సింతో నాకు కళ్ళు మూతలు పడుతున్నాయి. కాబట్టి ఈ రాత్రంతా

నిద్రపోకూడదని నీకు నియమం. మిత్రుడా షిటా రాకుండా జాగ్రత్తగా కాపలాకాయి. అది నీకు కాలోపం, నాకు ోవం!'' అంటూ అక్కడే పిడు కుని వెంటనే గురుపెట్టి నిద్ర పొయాడు.

కృష్ణదాసు ఆ రాత్రంతా మెలుకువగా మాడి శ్రద్ధగా అన్నకు కాపలాకాశాడు. తూర్ప తెల్లవారుతూండగా ధర్మదాసు నిద్రలేచాడు. అన్నదమ్ములిద్దరూ వుళ్ళీ బయల్దేరి కొంత దూరం వెళ్ళే సరికి ఒక నదీ తీరం వచ్చింది. అక్కడ నావ మున్నదికానీ నడిమ వనిషీలేడు. ఉన్నట్టుండి నది వుధ్యలోమున్న తిప్పి వీద పెద్ద మెరుపు మెరిసి కళ్ళు జిగేల్మన్నాయి. ధర్మదాసు, కష్ణదాసు కు ఆ తిప్పిను చూపి, ''అదే మెరుపుదీవి. రోజూ కొన్ని సమయాల్లో అలామెరుస్తూండడం వల్ల, దానికా పేరు వచ్చింది,'' అన్నాడు.

అంతలో అక్కడికి నావ నడిపు వుని షీ వచ్చాడు. అతడు వాళ్ళను నవ్వుతూ పిలక రించి, ''నేను మెరుపు దీవికి వెళుతున్నాను. కావాలంటే వీరు నాతో రావచ్చు,'' అన్నాడు.

ధర్మదాసు, తమ్ముడితో, ''నీమూనాన్న చెరు ను స్మరిస్తూ నీటిలో దూకు. ఈదు కుంటూ దీవిని చేరు కో. అక్కడ నేను నీకోసం ఎదురు చూస్తూంటాను,'' అని నావ ఎక్కి కూర్చున్నాడు.

మారాలోచన లేకుండా అన్న చెప్పినట్లే చేసిన కష్ణదాసు కు, దీవిని చేరు కునేసరికి బాగా నీరసం వచ్చి, ఆయాసంతో నోట మాటరాక కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయి. అప్పటికే దీవిని చేరు కున్న అన్న ఉపచారాలతో అతడు తేరు కున్నాడు.

తర్వాత ఇద్దరూ అక్కడ తులసి మొక్క కోసం వెదక సాగారు. ఒక చోట వారికి, తమ ఊరివాడే అయిన గోపయ్య ఏదో మొక్కవేళ్ళ కోసం గునపంతో తవ్వుతూ కనిపించి, వాళ్ళు వచ్చిన పని తెలుసు కుని, తన గునపం ఇవ్వ బోయాడు.

కష్ణదాసు గునపం తీసు కోబోతూంటే ధర్మదాసు వారించి, ''తులసి మొక్క వేరు తీయు డానికి చేతు ల్నే ఉపయోగించాలని నియమం,'' అని చెప్పాడు.

ఇద్దరూ మరికొంత ముందుకు వెళ్ళగా, వాళ్ళకు పెద్ద పెద్ద తులసి మొక్కలు కని పించాయి. చేతులు, వేళ్ళు నొప్పి పేడుతున్నా లెక్కచేయు కక కష్ణదాసు తులసీవేరు తీశాడు. అన్న అతణ్ణి మెచ్చుకుని, ''నీ పీత భక్తి మెచ్చుకో తగ్గది. నాకు శక్తులు ంటే ఈ ఖం

వుంచీ వాటిలో కొన్ని నీవి. ఇప్పుడు నీమా గాలిలో ఎగిరి ఇల్లు చేరగలమా'' అన్నాడు.

అయితే, ఎంత ప్రయత్నించినా కష్ణిదాసు గాల్లోకి లేవలేకపోయాడు. ధర్మదాసు నిట్టూర్చి, ''నాకు శక్తులున్నాయని నీమాయిన్మి నట్లులేదు. ఏం చేస్తాం? నాన్నకు ఆరోగ్య యోగముంది కానీ, నీకు శక్తులయోగం లేదు. నాన్న వేలు కోరి తులసీవేరు సాధించినందుకు గర్వపడు. ఇల్లుచేరి నాన్నకు పూట రప్పించి, అమ్మను సంతోషపెట్టు. నేను గురువాజ్ఞ పాటించడానికి వెళతాను,'' అన్నాడు.

నదీ తీరం చేరుకున్నాక అన్నదమ్ములిద్దరివీదారులు వేరయ్యాయి. కష్ణిదాసు ఉత్సాహంగా ఇల్లు చేరుకున్నాడు. తులసీ వేరు చూపించగానే అతడి తండ్రి వీరదాసు మళ్ళీ మామూలు మనిషయ్యాడు.

తులసీవేరు సాధించడానికి తను పడిన కష్టాలను తాను కాక జానకయ్య, బాపిన్న, గోపయ్యలు చెబితే బాగుంటుందనుకున్న కష్ణిదాసు, మర్నాడు వాళ్ళకోసం కబురుపెట్టాడు. ముగ్గురూ వచ్చారు. వాళ్ళల్లో జానకయ్య, వీరదాసుతో, ''నీ పెద్దకొడుకు ధర్మదాసు సామాన్యుడు కాదు. నేను బండెక్కమంటే, తనకు వాహనాలు నిషిద్ధమని తమ్ముణ్ణి బండెక్కించాడు. తను గాలిలో తేలుతూ బండితో సమానంగా రావడం, నేను కళ్ళారా చూశాను,'' అని చెప్పాడు.

కష్ణిదాసు అది విని తెల్లబోయి ఏదో అనేలోగా బాపిన్న, ''మన ఊరు కేసీ వస్తున్న నేను, దారిలో చెట్టుకింద కూర్చుని ఉన్న ధర్మదాసును చూశాను. అతడికి నా మూటలోఉన్న చలాలు పెడదామనుకున్నాను. కానీ తనకు ఉపవాసనియమం అని చెప్పి, తమ్ముడికేదైనా ఆహారమివ్వమన్నాడు. అయితే, ఎలా వచ్చిందో నామూట నిండా విందు భోజనముంది,'' అన్నాడు.

అంతలో గోపయ్య, ''తమ్ముడు కష్ణిదాసు నావలో వస్తుంటే, ఆవెనుకే ధర్మదాసు నీటిమీద నడుచుకుంటూ రావడం నేను నా కళ్ళారా చూశాను. అతడిలో దైవాంశ ఉన్నది,'' అన్నాడు.

ఇవన్నీ వింటూంటే కష్ణిదాసుకు తల తిరిగినట్లయింది. అన్న తనకు ఇంతమేలు చేసినా, తను గుర్తించలేకపోవడానికి కారణం, తనలోని స్వార్థం, అహంకారమే అన్న పశ్చాత్తాపం అతడిలో తల ఎత్తింది. ఆ మరుక్షణమే, తనలో ఏవో కొత్త శక్తులు ప్రవేశిస్తున్నట్లు అతడికి అనుభూతి కలిగింది.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, "రాజా, కృష్ణదాసు, తన అన్నకుగల అపూర్వ శక్తులను ఆదిలోనే గ్రహించలేకపోవడానికి కారణం అతడి స్వార్థం, అహమేనా లేక మరేమైనా కారణం ఉన్నదా? ధర్మదాసు తల్లి అతణ్ణి మెరుపుదీవి నుంచి తిరిగి వచ్చాక, అందరితో పాటు కలిసి ఇంటమూడవు నడవే కాక–ఏ గ్రహవాజ్ఞా తల్లిప్రేమను మన్నించ లేదు అన్నది. ఐనా, ధర్మదాసు తిరిగి ఇంటికి రాకపోవడం తల్లిమాటను అతిక్రమించడం కాదా? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసీ కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పగిలి పోతుంది," అన్నాడు.

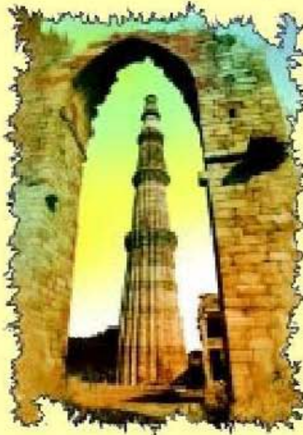
దానికి విక్రమార్కుడు, "ధర్మదాసు, తన తమ్ముడు కృష్ణదాసుకు తన శక్తుల్ని ప్రసాదించేందుకు అవసరం అయిన అన్ని ప్రయత్నాలూ చేశాడు. కానీ కృష్ణదాసుకు తన అన్నకుగల శక్తుల్లో అంతగా నమ్మకం ఉన్నట్టు కనబడదు. మూలికను ఇచ్చి పంపడానికి అన్న తనను ఎంపిక చేసిన క్షణమే కృష్ణదాసులో తను గొప్పవాడిననే అహంభావం తలెత్తింది. ఆ కారణంగానే అతడు అన్న శక్తులను గ్రహించలేక పోయాడు. అందుకు కారణం అతడిలో ఉన్న అహంకారం, అప్రాయుకత్వాలు. ఎంతటి శక్తిమంతుడైనా తన శక్తుల్ని తగు అర్హత లేని వాడికి ప్రసాదించలేడు. ఇక, అతడి తల్లి విషయానికొస్తే, కొడుకు పట్లగల ప్రేమ కొద్దీ అతన్ని ఇల్లు వదిలి వెళ్ళవద్దంటే మాతృప్రేమ అనిపించుకుంటుంది. కాని, పరిస్థితులన్నీ చక్కబడి, భర్త ఆరోగ్యవంతుడయ్యే అవకాశం ఉండీ, మరిన్ని సంపదల కోసం కొడుకును తిరిగిరమ్మనడంలో నిస్వార్థమైన మాతృహృదయానికి బదులు స్వార్థం కనిపిస్తున్నది. ఐతే, ధర్మదాసు లోకక్షేమం కాంక్షించి ఇల్లు వదిలాడు. అదీ కుటుంబ బాధ్యతలను నెరవేర్చిన తర్వాత. అందువల్ల, అతడు తల్లి కోర్కెను తిరస్కరించినా, అది లోక క్షేమం అనే మరింత విశాలమైన ప్రయోజనం దృష్ట్యా చేసింది గనక, తప్పనిపించుకోదు," అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. – (కల్పితం)

[ఆధారం : "వసుంధర" రచన]

బానిసవంశం పాలకులు

రాజులు , చక్రవర్తులు , సుల్తానులు , నవాబులు రాజ్యాలేలడం గత చరిత్రలో సర్వసాధారణ విషయం. అయితే, ఒకప్పుడు మనదేశాన్ని బానిసవంశపురాజులు పాలించడం వింతయిన విషయం. ఇదెలా సాధ్యమయింది? 1192లో ఆఫ్ఘన పాలకుడు మహమ్మద్ ఘోరీ పంజాబ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించాడు . అయితే, అతనికి ఆఫ్ఘనను వదిలిపెట్టి రావడం ఇష్టంలేదు . అందువల్ల అతడు కుతుబుద్దీన ఐబాక్ అనే తనకు విశ్వాసపాత్రుడైన బానిసను ఢిల్లీలో తన ప్రతినిధిగా నియమించాడు . ఆ కాల ఘట్టంలో ఢిల్లీ పంజాబలో ఒకభాగంగా ఉండేది. ఐబాక్ అతడి వారసులు దాదాపు 300 సంవత్సరాలు పాలించారు . వారినే బానిసవంశం పాలకులుగా పేర్కొంటారు . ఐబాక్ తన విజయాలకు సంకేతంగానే ఢిల్లీలో 78 మీ . ఎత్తయిన కుతుబమీనార్‌ను నిర్మించాడు .

రుద్రాక్షల మహిమ!

సాధువులు, సన్యాసులే మొట్టమొదట రుద్రాక్షల ఆధ్యాత్మిక, ఔషధ విలువలను గుర్తించారు . వాటిని కంఠహారాలుగా ధరించడం ప్రారంభించారు . ఇటీవలి కాలంలో వీటి శక్తిని గుర్తించడం వల్ల సామాన్య ప్రజలు కూడా, రుద్రాక్ష మాలలను ధరిస్తున్నారు . వాటికున్న పార్శ్వా(ముఖా)లను బట్టి రుద్రాక్షలను వివిధ రకాలుగా విభజిస్తారు . పంచముఖ రుద్రాక్షలు అంటే అయిదు పార్శ్వాలు గల రుద్రాక్షలు ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి. ఇరవై ఒక్క ముఖాలుగలిగినవి చాలా అరుదైనవి. ఏక ముఖ రుద్రాక్ష అదృష్టాన్నీ, కీర్తినీ తెస్తుందని కొందరు విశ్వసిస్తారు. చతుర్ముఖ రుద్రాక్షలు విద్యను ప్రసాదిస్తాయని చెబుతారు. త్రిముఖ రుద్రాక్షలు అంటే మూడు పార్శ్వాలు కలిగినవి ఆరోగ్యాన్నిస్తాయని మరికొందరి నమ్మకం!

విదేశ పూర్వగాథలు (మలేసియా)

ప్రకృతి ప్రేమరహస్యం!

అంకాశ అనే నిరుపేద కుర్రవాడు ఆకలి తీర్చుకోవడానికి ఏదైనా పండు దొరుకుతుందేమో అన్న ఆశతో దాపులనున్న అడవికి వెళ్ళాడు. అడవంతా తిరిగాక, విడిగా ఉన్న ఒక చెట్టు చిటారు కొమ్మలో ఒకే ఒక పండును చూశాడు. చెట్టు మరీ సన్నగా పొడవుగా ఉండడం వల్ల, దాని పైకి ఎక్కడం సాధ్యపడదు. పండును అందుకోవాలంటే చెట్టును వంచాలి; లేదా రాళ్ళను విసరాలి.

ఏం చేయడమా అని ఆలోచిస్తూన్న అంకాశకు, ''చెట్టు బోదె సమీపంలో కొద్దిగా తవ్వితే కావలసినది దొరుకుతుంది,'' అన్న కంఠస్వరం వినిపించింది. అంకాశ వెంటనే అక్కడ తవ్వి చూశాడు. బంగారపు ముద్ద కనిపించింది. దానిని వెలుపలికి తీసిన అంకాశకు అక్కడ బంగారం ఇంకా ఉన్నట్టు అనిపించింది. బంగారాన్నంతా ఒకేసారి తీసుకోకుండా, అవసరమైనప్పుడు వచ్చి కొద్దికొద్దిగా తీసుకోవచ్చన్న ఆలోచనతో, తీసిన గోతిని అలాగే పూడ్చేశాడు. ఆ బంగారం ముద్దతో పక్కనున్న పట్టణానికి వెళ్ళి, దాన్ని నాణాలుగా మార్చుకుని, ఆ ధనంతో ఒక ఎడ్లబండినీ, ఇంటికి కావలసిన వస్తువులనూ తీసుకుని బండిలో వేసుకుని తన గుడిసెకు చేరుకున్నాడు.

మరుసటి రోజే తన కోసం భవనంలాంటి పెద్ద ఇల్లును కట్టడం ప్రారంభించాడు. కావలసినప్పుడల్లా అడవిలోని చెట్టు వద్దకు వెళ్ళి బంగారం తెచ్చుకుంటూ క్రమక్రమంగా సంపదలు పెంచుకోసాగాడు. ఇంటినిండా సేవకులు, సిరిసంపదలతో తులతూగుతూన్న అంకాశను ఆశ్రయించి పలువురు వచ్చి, ఆయన భవనం చుట్టూ నివాసాలు ఏర్పరచుకున్నారు. అంకాశకు పెళ్ళయింది. చక్కని కొడుకూ, అందమైన కూతురూ పుట్టారు. వారికి కార్మా, పిష్పినిల అని పేర్లు పెట్టి అల్లారుముద్దుగా పెంచుతూ, సుఖసంతోషాలతో జీవించసాగాడు.

అంకాశకు సమకూరిన సిరిసంపదలను చూసి ఆ ప్రాంతాన్ని పాలించే రాజుకు అసూయ కలిగింది. అంకాశ సిరిసంపదలను ఎలాగైనా కబళించాలని ఆలోచించాడు. ఇలాగే అతన్ని వదిలితే ముందుముందు రాజుగా ప్రకటించుకునే అపాయం కూడా కలగవచ్చని శంకించాడు. అలాంటి విప

త్కర పరిస్థితి కలగకుండా ఉండాలంటే, అంకాశకు వారసులు లేకుండా చేయడం ఒక్కటే మార్గమని తోచింది. అందుకు ఒక పథకం వేశాడు. కుటిల స్వభావులైన తన ఆస్థానోద్యోగులు ఇద్దరిని అంకాశ వద్దకు పంపాడు. వాళ్ళిద్దరూ గూఢచారుల సాయంతో, అంకాశకు చాలా ఇష్టమైన గుర్రాన్ని రహస్యంగా దొంగిలించి తీసుకుపోయి అరణ్యమధ్యంలోని ఒక చెట్టుకు బంధించి వచ్చారు. అంకాశ గుర్రం కోసం ఆందోళనతో వెతుకుతున్నప్పుడు ఆయన వద్దకు వెళ్ళి తమను జ్యోతిష్కులుగా పరిచయం చేసుకుని, గుర్రం ఎక్కడ ఉన్నదో చెప్పారు. సేవకులు వెళ్ళి గుర్రాన్ని తీసుకువచ్చారు.

పరమానందం చెందిన అంకాశ, తమ పిల్లల భవిష్యత్తును కూడా చెప్పమని కోరాడు. దొంగ జ్యోతిష్కులు కొంతసేపు ఏవేవో లెక్కలు గట్టారు; తమలో తాము చర్చించుకున్నట్టు నటించారు. ఆఖరికి, "మీ పిల్లలు ఇక్కడే గనక ఉంటే మీ భార్యాభర్తలకూ, మీ బంధుమిత్రులకూ ప్రాణాపాయం తప్పదు. వెంటనే వారిని ఏ అరణ్యం మధ్యనో వదలిరావడం ఒక్కటే మీ ప్రాణాలు కాపాడుకోవడానికి తరుణోపాయం," అని అంకాశకు రహస్యంగా చెప్పారు. ఆ మాట విని అంకాశ దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. వేదనతో వారి సలహాను పాటించడానికే నిర్ణయించాడు. తన కొడుక్కీ, కూతురికీ మత్తుమందు ఇచ్చి, అర్ధరాత్రి సమయంలో ఒక గుర్రపుబండిలో ఎక్కించి అరణ్యంలోకి పంపాడు. తెల్లవారుతూండగా, బండి మారుమూల సముద్ర తీరం చేరింది. నిద్రిస్తున్న పిల్లలను ఒక బండ మీద పడుకోబెట్టి సేవకులు తిరిగి వచ్చేశారు.

సూర్య కిరణాలు సోకగానే కార్మా, పిష్పీసీల నిద్రలేచారు. ఎక్కడో ఉన్నాం ఏమిటా అని భయపడడానికి బదులు, వాళ్ళు మనోహరమైన సూర్యోదయాన్నీ, సూర్యరశ్మి సోకడంతో బంగారు కాంతులీనుతూన్న సాగర తరంగాలనూ చూసి మురిసిపోయారు. "ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని చూసి ఆనందించమని మన అమ్మానాన్నలు మనల్ని ఇక్కడ వదిలినట్టున్నది," అన్నాడు కార్మా. "అమ్మో, అవిగో చూడు ఆ పుష్పాలెంత అందంగా ఉన్నాయో," అన్నది పిష్పీసీల. "ఇదిగో ఇటు చూడు. ఆ చెట్టెంత మనోహరంగా ఉందో!" అన్నాడు కార్మా, చెట్టంతా పుష్పాలతో నిండిన అద్భుతదృశ్యాన్ని చూపుతూ.

అలా చాలాసేపు వాళ్ళు ఆ చుట్టుపక్కల తిరిగారు. తియ్యటి ఫలాలను కోసి తిన్నారు. సెలయేటి నీళ్ళు తాగారు. సూర్యాస్తమయమయింది. హఠాత్తుగా వాళ్ళ ఎదుట వెన్నెల వెలుగులో ఒక సుందర భవనం కనిపించింది. ఆశ్చర్యంగా వాళ్ళు దానిని సమీపించారు. "లోపలికి రండి," అంటూ ఒక సుమధుర కంఠస్వరం వినిపించింది. లోపలికి వెళ్ళగానే రకరకాల వంటలు, పడక కనిపించాయి. "మాకు గౌరవంతో ఆతిథ్యమిస్తున్న మీరు ఎవరు?" అని అడిగారు అన్నాచెల్లెళ్ళు. "నేను ప్రకృతి దేవతను. మీరు నా చెట్లను,

నడవసాగారు. కొంత దూరం వెళ్ళగా లంగరు దింపిన ఒక ఓడ కనిపించింది. కొందరు నావికులు వారికేసీ వచ్చారు. "మేము మా తల్లి దండ్రుల దగ్గరికి వెళ్ళాలి. సాయపడగలరా?" అని అడిగిన అన్న కార్మా, తమ ఊరి గురించి వివరించాడు.

"అలాగే, ఓడలోకి రండి. మిమ్మల్ని మీ ఊళ్లో దిగబెడతాను," అన్నాడు ఓడయజమాని.

అన్నా చెల్లెళ్ళు సంతోషంగా ఓడలోకి ఎక్కారు. లంగరెత్తడంతో

పైలను, కడలి అలలను, గుర్తుంచారు. అది నాకెంతో ఆనందం కలిగించింది. ఇప్పుడేం వరం కావాలో కోరుకోండి. బంగారం కావాలా? ప్రకృతి రహస్యాలు కావాలా?" అన్నదా కంఠస్వరం.

"ప్రకృతి రహస్యాలు!" అన్నారు అన్నా చెల్లెళ్ళు ముక్తకంఠంతో.

"అద్భుతం! ప్రకృతి మీతో ఎప్పుడూ స్నేహంగా ఉంటుంది!" అన్నది కంఠస్వరం.

"కృతజ్ఞతలు!" అని చెప్పిన అన్నాచెల్లెళ్ళు, కడుపునిండా తిని, పడకమీద పడుకుని హాయిగా నిద్రపోయారు. తెల్లవారాక వాళ్ళు కళ్ళు తెరిస్తే భవనం లేదు. చుట్టూ బందిపోటు దొంగలు నిలబడి ఉన్నారు. "నడవండి, మీరు మాకు బానిసలు!" అన్నాడు దొంగల నాయకుడు.

"మేము రాము," అన్నారు అన్నా చెల్లెళ్ళు.

"రారా? అహ హా!" అంటూ దొంగల నాయకుడు కత్తి ఝుళిపించాడు. మరుక్షణమే దొంగ వెలవెల పోయాడు. దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా గర్జిస్తూ దొంగ మీదికి ఉరికిన సింహం వాణ్ణి నోట కరుచుకుని ఎటో వెళ్ళిపోయింది. మిగిలిన దొంగలు దిక్కుకొకరు పారిపోయారు.

ప్రకృతి రహస్యాలు తమను కాపాడిందని గ్రహించిన అన్నా చెల్లెళ్ళు సముద్ర తీరంలో

ఓడ ముందుకు కదిలింది. కొంత దూరం వెళ్ళాక ఓడయజమాని బిగ్గరగా నవ్వుతూ, "నేను నీ చెల్లెల్ని పెళ్ళాడతాను. నువ్వు నాకు సేవకుడిగా ఉండిపో," అన్నాడు కార్మాతో.

"నిన్ను పెళ్ళాడ్డమా, ఓరి దుర్మార్గుడా?" అన్నది మిష్పినీల కోపంగా. ఓడయజమాని పట్టరాని ఆగ్రహంతో ఆమెను అమాంతం ఎత్తి సముద్రం అలల మీదికి విసిరికొట్టాడు. "అయ్యో, చెల్లెలా!" అంటూ అరిచాడు కార్మా. అతని కళ్ళెదుటే ఆమె ఒక పెద్ద తిమింగిలం నోట్లో పడింది!

"నువ్వూ చచ్చేదాకా నా సేవకుడిగానే పడి ఉండు," అన్నారు నావికులు కార్మాతో. అయితే, ఆ క్షణమే తుపాను చెలరేగింది. అల్లకల్లోలమైన కడలి తరంగాలపైన అటూ ఇటూ ఊగిసిలాడిన ఓడ, తత్తునియలైసముద్రంలో మునిగిపోయింది. కార్మా ఒక ఓడ చెక్కను గట్టిగా పట్టుకుని సముద్రంపైన తేలసాగాడు. ఆ చెక్కను రెండు డాల్ఫిన్ చేపలు తోసుకుంటూ రావడం గమనించాడు. కొంతసేపటికి అలాగే స్పృహ కోల్పోయాడు.

అతడు స్పృహలోకి వచ్చి కళ్ళు తెరిచేసరికి, ఒక గుడిసేలో పడుకుని ఉన్నాడు. పక్కనే నిలబడ్డ ఒక వృద్ధురాలు, "మూడు రోజుల క్రితం సముద్ర తీరంలో పడిఉండడం చూశాను. దేమా

డిచ్చిన బిడ్డగా భావించి ఇంటికి తీసి కువచ్చావు,'' అన్నది ఆనందంగా.

కార్మా ఆమె కేసి కృతజ్ఞతగా చూశాడు. మరు క్షణమే తన చెల్లెలు గు ర్తురావడంతో అతడి హృ దయం విలవిలలాడింది. అయి నా, అతడు లేచి కూర్చుని, మెల్లగా కోలుకుని, అక్కడే ఉంటూ గుడిసె చుట్టూ ఉన్న బీడునేలలో మొక్కలను నాటి పెంచసాగాడు. సంవత్సరం తి రిగే సరికి అక్కడొక పై లతోట, పళ్ళతోమి తయూ రయ్యాయి.

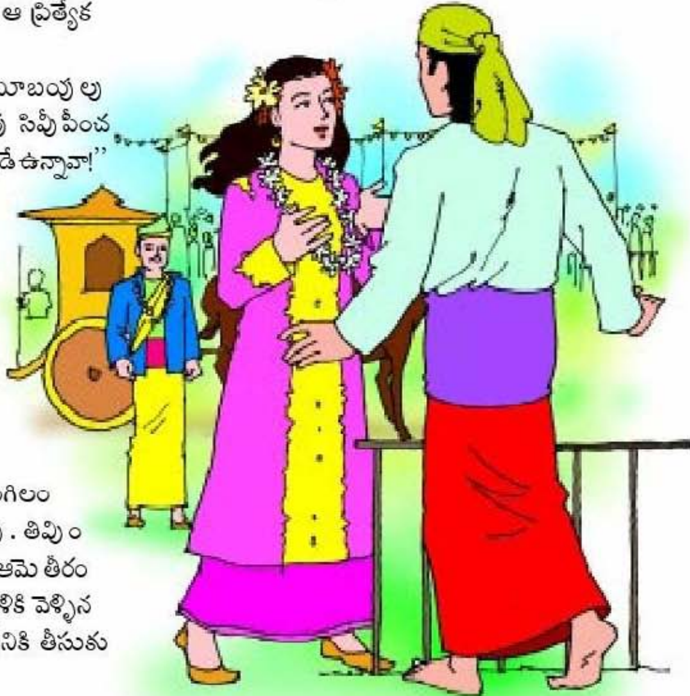
''నాయు నా, ఇటీవలే పట్టాభిషిక్తుడైన యు వ రాజుకు వివాహమహోత్సవం జరగను న్నది. కను ల విందు గా జరిగే పెళ్ళి ఊరేగింపును చూ సి వద్దాం రా,'' అని వృద్ధురాలు కార్మాను వెంట బెట్టుకుని రాజధానికి చేరు కున్నది. రాజధానీ నగరం వేడు కలతో కోలాహలంగా మారింది. ఎటు చూ సినా జనం. ఇరు గు పొరు గు రాజ్యాల వారందరూ ప్రత్యేక వేదిక మీ ద నిలబడి వేడు కలను తిలకించాలని ప్రక టించారు. అందు వల్ల కార్మా కూడా ఆ ప్రత్యేక వేదిక మీ దికి చేరాడు.

రథంలో వధూ వరు ల ఊరేగింపు బయ లు దేరింది. ఆ రథం కార్మా ఉన్న వేదికను సమీ పించ గానే ఆగిపోయి ంది. ''అన్నయ్యా, ఇక్కడే ఉన్నావా!'' అంటూ పిలిచింది అందాల వధు మా భటు లు వెళ్ళి, కార్మాను తెచ్చి వధు ముందు నిలబెట్టారు. తిమిం గిలం మింగేసిన తన చెల్లెలే ఇప్పుడు యు వరాజును వివాహమా డను న్న వధు మణి అని గ్రహించడానికి కార్మాకు కొంతసమయంపట్టింది. ఆనందాతిరే కంతో ఉబ్బితబ్బిబ్బయ్యా డు!

నిజానికి ఆరోజు పిష్పనీల తిమి ంగిలం నోట్లో పడిందే తప్ప, అది మి ంగలేదు. తిమిం గిలం ఆమెను బలంగా ఉమ్మడంతో ఆమె తీరం లోకి వచ్చిపడింది. ఉదయం వాహ్యాళికి వెళ్ళిన యువరాజు ఆమెను చూసి భవనానికి తీసుకు వచ్చాడు. క్రమంగా ఆమె కోలుకున్నది. తన అన్న కోసం వెతికింది కాని, ఫలితం లేకపోయి ంది. ఇంతలో యువరాజు ఆమెను ప్రేమించి, పెళ్ళాడమన్నాడు. అదే సమ యం లో అన్నయ్యను వెతికించే పనిని కూడా కొనసాగిస్తానని మా ట ఇచ్చాడు.

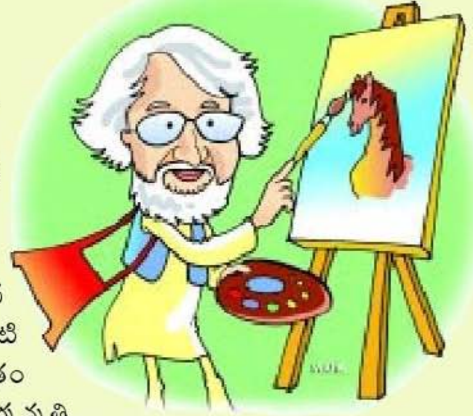
రాజు - పిష్పనీలల వివాహం ఘనంగా జరి గింది. కార్మా, రాజుకు మా తన సలహాదారు అయ్యా డు. కొన్నాళ్ళ గడిచాక, కార్మా తన తల్లి దండ్రులను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాడు. దు ర్మార్గుడైన రాజు కారణంగా వాళ్ళు బికారులైపోవడం చూ సి, బాధపడి వారిని తన వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు. ఆ తరవాత సైనలతో వెళ్ళి ఆ రాజును ఓడించి, సింహాసనాన్ని ఆక్రమి ంచాడు.

అన్నాచెల్లెళ్ళ కలు సు కున్నప్పుడల్లా, ''మ న జీవితంలో ముఖ్యమై న ప్రతి మ లు పు లోనూ ప్రక ృ తి రహస్యాయు మ నల్ని కాపాడింది కదూ!'' అని ఆనందంగా చెప్పుకునేవారు. —(ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

కోట్లు తెచ్చిన వర్ణచిత్రాలు!

సుప్రసిద్ధ భారతీయ చిత్రకారుడు ఎం.ఎఫ్. హుస్సేన్ ప్రస్తుతం ఒప్పుకున్న వంద చిత్రాలు పూర్తిచేయడంలో నిమగ్నుడై ఉన్నాడు. వాటికి పారితోషికం కూడా ముందే పుచ్చుకున్నాడు. ఎంతో తెలుసా? 101 కోట్ల రూపాయలు. ఈ చిత్రాలను వేలుస్తున్నది బొంబాయికి చెందిన సాంకేతిక నిపుణుడు స్వరూప్ శ్రీవాస్తవ. ఐ.ఐ.టి పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ అయిన శ్రీవాస్తవ ప్రస్తుతం చైనాకు, హాంకాంగ్‌కు ముడి ఇనుము ఎగుమతి చేస్తున్నాడు. ఈ వ్యాపారవేత్త ఈ చిత్రాలను తన ఇంట్లో అలంకరించడానికి ఉంచడం లేదు. వాటిని అమ్మగా వచ్చే నిధులతో ప్రజోపయోగ కార్యక్రమాలను చేపట్టాలని భావిస్తున్నాడు.

తాజ్‌మహల్‌కు పొంచివున్న ముప్పు

తాజమహల్ నిర్మించబడి మూడు వందల యాభైసంవత్సరాలు పూర్తికావడంతో ప్రభుత్వం ఉత్సవాలు కూడా ప్రారంభించింది. ఆధునిక ప్రపంచపు ఏడు వింతలలో ఒకటిగా ప్రఖ్యాతిగాంచిన ఈ అద్భుత భవనానికి ముప్పు పొంచి ఉందని చెబుతున్నారు. దీని వెనక యమునానదికి అభిముఖంగా ఉన్న రెండు మినారెట్లు పక్కవాటుగా వాలుతున్నట్టు యాభై ఏళ్ళ క్రితమే కనుగొన్నారు. రాజస్థాన్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ప్రొఫెసర్ రాంనాథ్, ఈ వాలు కొన్నేళ్ళుగా మరీ ఎక్కువవుతున్నదని కనుగొన్నాడు. నది నీళ్ళు లేక ఎండిపోవడంవల్లే ఇలా జరుగుతున్నదని ఆయన అభిప్రాయపడుతున్నాడు. తాజమహల్ పునాదుల మీద సమతౌల్యం ఉండడానికి యమునా నది చాలా ఉపయోగపడుతున్నదని ఆయన చెబుతున్నాడు. ఈ భవన నిర్మాణ సమయంలో నిర్మించబడిన నాలుగు మినారెట్లు అవి ప్రధాన భవనంపై కూలే ప్రమాదం రాకూడదన్న ఉద్దేశంతోనే వాటిని కాస్త వాలుగా నిర్మించడం గమనించతగ్గ విశేషం!

THE ADVENTURES OF G-man

MIND RAIDER

PART 2

మైండ్ రెయిడర్

2వ భాగం

సమర్పిస్తున్నది

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

ఇంతవరకు జరిగిన కథ: టెరోలీన్‌ని యవ్వనంలో ఉంచేందుకు, న్యూరాల్ పిల్లల ఆలోచనలని దొంగిలిస్తున్నాడు. ఇప్పుడు మరమనుషుల్లా (జోంబీల్లా) వున్న పిల్లలని జీ-మ్యాన్‌పై దాడిచేసేందుకు వాడుకుంటున్నాడు. జీ-మ్యాన్ ఈ పిల్లలని రక్షిస్తాడా? వాళ్ళకి ఏదైనా కీడు కలుగుతుందా? ఇక చదవండి ....

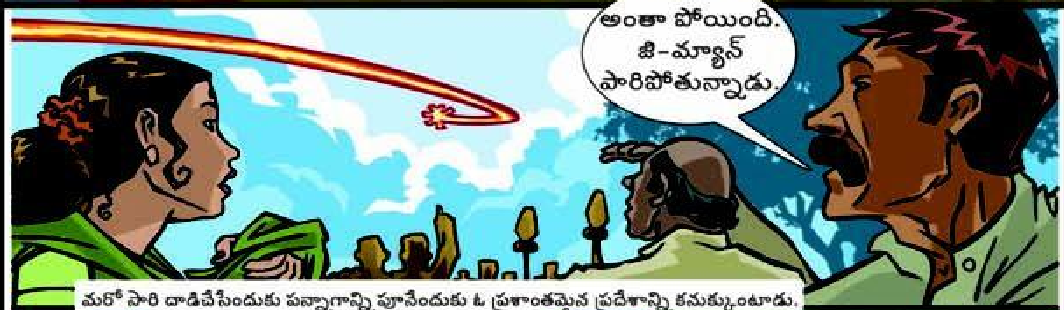

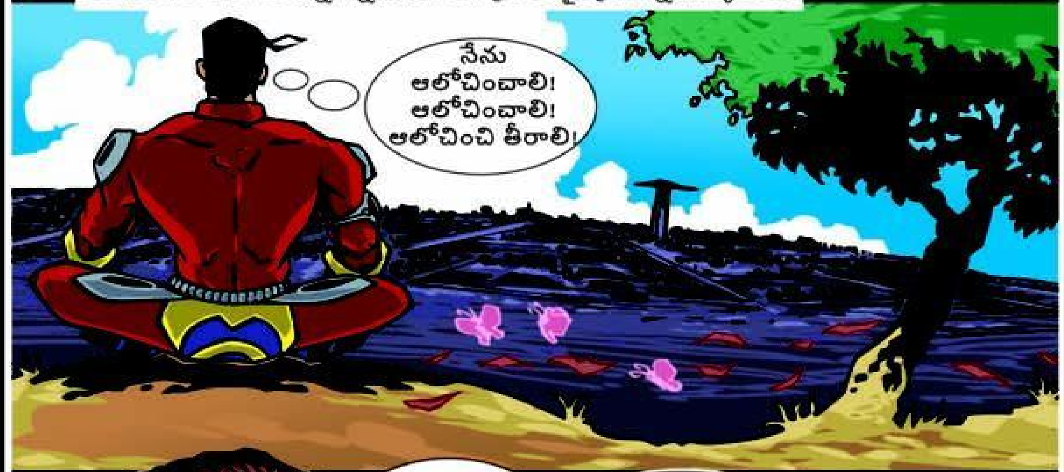
జీ-మ్యాన్ న్యూరాల్ దాక్కున్న చోటినుండి, నిరాశతో బయటికొస్తాడు. అది తాత్కాలికమే...

న్యూరాల్ వద్ద వున్న జోంబీ పిల్లల సైన్యాన్నిఎదిరించే మరో మార్గం వుండాలి.

అంతా పోయింది. జి-మ్యాన్ పారిపోతున్నాడు.
మరో సారి దాడిచేసేందుకు పన్నాగాన్ని పూనేందుకు ఓ ప్రశాంతమైన ప్రదేశాన్ని కనుక్కుంటాడు.

నేను ఆలోచించాలి! ఆలోచించాలి! ఆలోచించి తీరాలి!

ఆఁ. అదే మరి ! ఆలోచించడం !
న్యూరాల్‌తో ఇక్కడ అతని మస్తిష్కంలోనే పోరాడాలి

జి-మ్యాన్ తన మేధస్సుని కేంద్రీకృతం చేసి, మైండ్‌స్కోప్‌లోకి ప్రవేశిస్తాడు. ఇక్కడే అన్ని ఆలోచనలూ (కన్వర్జ్ అవుతాయి) ఒకేచోట కూడుకుంటాయి. దీన్నే కలెక్టివ్ కాంషస్‌నెస్ (సమిష్టి చైతన్యం) అంటారు.

న్యూరాల్, చాలిక ఈ మస్తిష్కపు క్రీడలు. ఈ పిల్లలని వదిలేయ్.

జి-మ్యాన్, నువ్విలా ఆశ్చర్యాలు కలిగిస్తూ వుంటావు.

కానీ, ఇక్కడ న్యూరాల్ రాజు.

న్యూరాల్ జీ-మ్యాన్ మెదడులోకి ప్రవేశిస్తాడు. అతనికి అక్కడ ఓ ఆయుధం కనిపిస్తుంది- నేరం చేసిన అనుభూతి (గిల్ట్).మేజర్ సూర్యరాజ్ తన ప్రాణస్నేహితులు చాలామంది ఓ యుద్ధపు దాడిలో మరణించడం చూశాడు, నిస్సహాయుడై, ఏమీ చెయ్యలేకపోతూ*.

మ్మ్ మ్మ్ మ్మ్..... నువ్వు నీ ప్రాణస్నేహితుల పట్ల యుద్ధంలో నమ్మక ద్రోహం చేశావు.

నిజంకాదు నేను నిస్సహాయుణ్ణి.

* సంపాదకుని సూచన: జీ-మ్యాన్ పుట్టు పూర్వోత్తరాలని సంప్రదించండి.

అసలైన పిరికిపందవి
నువ్వు న్యూరాల్. నువ్వు టెరోలీన్
లేకుండా పోరాడలేవుకూడాను.

నేనిక్కడ
నీతో యుద్ధం
చేస్తున్నాను
కదా?

అవును, కానీ అది
టెరోలీన్ కోసం చేస్తున్నావు.
నువ్వు అతని ఆజ్ఞని
పాలిస్తున్నావు అంతే.

బానిసవి!

కాదు!

జి-మ్యాన్ న్యూరాల్ అహంపై దెబ్బతీశాడు.
మానవుడికి ఇదే అత్యంత పెద్ద బలహీనత

అతను శాశ్వతంగా అమరుడై వుండేందుకు నిన్ను వాడుకుంటున్నాడు.

నువ్వు బలహీనుడివి కాబట్టి, అలా అతను నిన్ను వాడుకునేందుకు తోడ్పడుతున్నావు...

పిరికిపందవి!

అన్నీ అబద్ధాలు. నా మెదడుతో నువ్వాడుకోవడాన్ని నేను సహించను.

జి-మ్యాన్‌దే పై చేయి అవుతూ వస్తోంది. న్యూరాల్ లొంగిపోతున్నాడు.

కి శక్తినిచ్చేది

జి-మ్యాన్ తనకు లభించిన ప్రయోజనాన్ని వాడుకుంటున్నాడు.

నీకు సిగ్గుచేటు ! అతనే నీకు యజమాని. నీకు ఆత్మ గౌరవం అంటూ ఏమీ మిగల్లేదు.

నువ్వు కేవలం ఓ.... కీలుబొమ్మవి.

అ..ఆఁ..

చివరికి న్యూరాల్ లొంగిపోయాడు.

వద్దు !

అయ్యో వద్దు ! నా యంత్రం.

KRAASH

ఏం జరిగింది?
!?
నేనెక్కడున్నాను?
యంత్రంపై న్యూరాల్‌కి గల పట్టుని నాశనం చేసి, జి-మ్యాన్ పిల్లల మస్తిష్కాలకు స్వాతంత్ర్యం కల్పించాడు.

ఎప్పుడో ఒకప్పుడు నిన్ను పట్టుకుంటాను జి-మ్యాన్.
TELEPORT
ఓడిపోయి, అలిసి సొలిసిపోయిన న్యూరాల్ పలాయనం చిత్తగించాడు.

పిల్లలంతా తమ తల్లిదండ్రుల్ని కలుసుకుంటారు.

అక్కడ నువ్వు పెద్ద ప్రమాదాన్ని ఎదురుకోబోయావు జి-మ్యాన్.
అవును, నాకు తెలుసు. కాని ఆ పిల్లలు నాకన్నా పెద్ద ప్రమాదంలో వున్నారు మరి.

కానీ నీ రహస్యాన్ని బయటపెట్టడం, అది తెలివైన పనంటావా?

నేను మైండ్ స్కోప్‌లోకి ప్రవేశించడం వలన, న్యూరాల్ నా రహస్య ఆలోచనలని పరికించగలడని నాకు తెలుసు.

కాని, ఇప్పుడు, న్యూరాల్‌కి నా గతం గురించి తెలిసినా, ఇప్పుడతని మెదడంతా గందరళగోళంగా వుంది. అతని జ్ఞాపక శక్తి అంతా అయోమయంగా వుంది.

అవును, కానీ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు అతను మళ్ళీ జ్ఞాపకం తెచ్చుకునే అవకాశం ఉండచ్చు కదా.

అంచేతనే, అతను తన దారి మళ్ళీ కనుక్కునే లోపలే, మనం అతన్ని కనుక్కుని పట్టుకోవాలి

ఆ పనే చేద్దాం మేజర్.

ఎక్కడో బ్రైజిగ్ గ్రహంపైన, వెయ్యి కోట్ల కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో.......

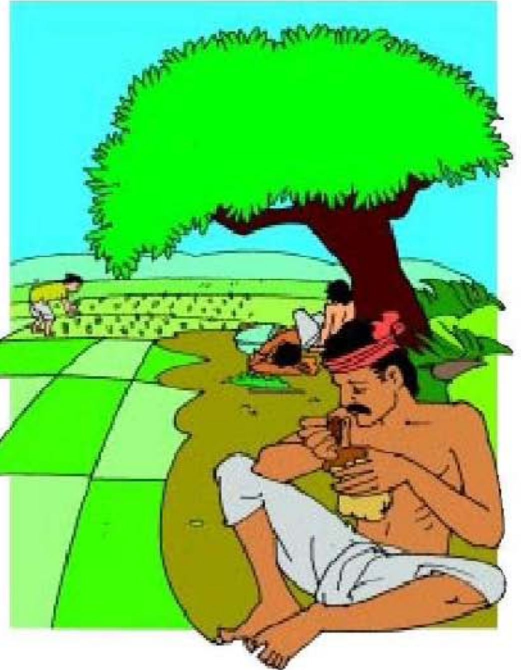
హర్యానా జానపద కథ

వింతవేణువు!

హీరాలాల్ ఏడేళ్ళ వయసులోనే తల్లిదండ్రులను పోగొట్టుకున్నాడు. వాళ్ళు భూస్వామి పొలంలో పనిచేస్తూ, పిడుగుపాటుకు గురై చనిపోయారు. అనాథగా మిగిలిన హీరాలాల్ మీద భూస్వామి దయతలచి చేరదీశాడు. హీరాలాల్ భూస్వామి చెప్పిన పనులు చేస్తూ, పెట్టింది తింటూ రాత్రి పూట పెరటిలోని చిన్న ఇంట్లో పడుకుని నిద్రపోయేవాడు. జమీందారు భార్య కూడా హీరాలాల్ పట్ల దయతో నడుచుకునేది. అయినా వాడికి ఎడతెరపిలేకుండా పనులు పురమాయించేది. హీరాలాల్ చెప్పిన పనులు శ్రద్ధగా చేసేవాడు. ఇలా రెండేళ్ళు గడిచాయి. హీరాలాల్‌కు మూడు పూట్లా కడుపు నిండా మంచి భోజనం, పగలంతా చేతినిండా పనులు, రాత్రుల్లో మంచి నిద్ర లభించడంతో దృఢంగా తయారయ్యాడు. అతన్ని చూసిన భూస్వామి అతడు పొలం పనులకు మరింత ఉపయోగపడగలడని భావించి, పొలంలో పని చేస్తున్న ఇద్దరిలో ఒకరిని తొలగించి ఆ స్థానంలో హీరాలాల్‌ను నియమించాడు.

ఉదయం నుంచి సాయంకాలం వరకు పొలం పనులు చేయడం హీరాలాల్‌కు మొదట కష్టమనిపించింది. పొద్దున బయలుదేరేప్పుడు భూస్వామి భార్య ఇచ్చిపెరు మధ్యాహ్న భోజనం తిన్నాక కొంతసేపు చెట్టు నీడలో విశ్రాంతి తీసుకునేవాడు.

హీరాలాల్‌తో పనిచేసే రెండవవాడు పరమ బద్ధకిస్తుడు. మాటిమాటికి చేసే పనిని వదిలి పెట్టి చెట్టు నీడకు వెళ్ళి కూర్చుని వక్కలు, చెక్కలు నములుతూండేవాడు. ఇలా కొన్ని రోజులు గడిచాయి. హీరాలాల్ ఒళ్ళు దాచుకోకుండా పనిచేస్తాడని గ్రహించిన ఆ రెండవ

వాడు హాయిగా చెట్టు నీడలో పడుకుని కునుకు తీసేవాడు. అయినా, అతన్ని గురించి భూస్వామికి ఫిర్యాదు చేయడం హీరాలాల్‌కు నచ్చలేదు. అయితే, ఇలా పొలంలో కాయకష్టం చేస్తూ జీవితాంతం గడపడం కూడా అతనికి ఇష్టంలేదు. మరెక్కడికయినా వెళ్ళి, స్వయంగా

ఏదైనా జీవనోపాధి చూసుకోవాలని తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు.

ఒక రోజు తెల్లవారగానే, తన బట్టలను మూటగట్టుకుని భుజానికి తగిలించుకుని భూస్వామి సమక్షానికి వెళ్ళాడు. అతన్ని చూడగానే భూస్వామి ఆశ్చర్యంతో, "ఏమైంది హీరాలాల్, ఎక్కడికి బయలుదేరావు?" అని అడిగాడు.

"అయ్యా, గత ఐదేళ్ళుగా నన్ను కాపాడినందుకు చాలా కృతజ్ఞతలు. నేను ఇప్పుడు మరేదైనా బతుకుతెరువు చూసుకోవాలనుకుంటున్నాను. మీరు చేసిన మేలు ఈ జన్మకు మరిచిపోను," అన్నాడు హీరాలాల్ వినయంగా.

"నీ ఆలోచన బాగానే ఉంది. చాలా సంతోషం. అయినా, ఎక్కడికి వెళ్ళాలనుకుంటున్నావో చెప్పు," అన్నాడు భూస్వామి తనలోని ఆశాభంగాన్ని కప్పిపుచ్చుకుంటూ.

"కాశీకి వెళితే, ఏదైనా పని దొరుకుతుందనుకుంటానయ్యా. కాశీ ఈ గ్రామానికన్నా చాలా పెద్ద ఊరనీ, అక్కడ పని దొరకడం అంత కష్టం కాదనీ విన్నాను," అన్నాడు హీరాలాల్.

"మరి, కాశీ ఇక్కడికి చాలా దూరం అన్న సంగతి నీకు తెలియదా? అక్కడికి కాలి నడకన వెళ్ళాలంటే చాలా రోజులు పడుతుంది. అంత వరకు ఏం చేస్తావు?" అన్నాడు జమీందారు హెచ్చరిస్తున్నట్టు.

"దాన్ని గురించి కూడా ఆలోచించాను. అందుకు తమరే దయతలచి సాయపడాలి," అన్నాడు హీరాలాల్.

"ఎలా?" అని అడిగాడు భూస్వామి.

"తమ ఇంట ఐదేళ్ళు కాయకష్టం చేసినందుకు జీతం ముట్టజెబితే దారిఖర్చులకు సరిపోతుంది కదా?" అన్నాడు హీరాలాల్.

ఆ మాటకు భూస్వామి ఒక్క క్షణం గతుక్కుమన్నాడు. వెంటనే తేరుకుని, "అంటే, ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోవాలని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేశావన్న మాట!" అన్నాడు.

"అవును," అన్నాడు హీరాలాల్ దృఢంగా.

"సరే, నీ ఇష్ట ప్రకారమే వెళ్ళు," అంటూ ఇంటిలోపలికి వెళ్ళిన భూస్వామి, ఐదు వెండి నాణాలతో తిరిగి వచ్చి, "సంవత్సరానికి ఒక వెండినాణెం ప్రకారం, ఐదు సంవత్సరాలు పనిచేసినందుకు నీకు చేరవలసిన ఐదు వెండి నాణాలు ఇవిగో," అని వాటిని అతని చేతిలో పెట్టి, "అయితే, ఒక్క విషయం మాత్రం మరిచిపోకు. నువ్వు ఎప్పుడు కావాలన్నా తిరిగి రావచ్చు," అన్నాడు.

తను ఐదేళ్ళ పాటు చేసిన ఇంటి పనులకూ, పొలం పనులకూ ఈ ఐదు వెండి కాసులు చాలా తక్కువ అనిపించింది హీరాలాల్‌కు.

అయినా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోతున్నప్పుడు వాడు జీతం కోసం ప్రాకులాడ దలచు కో లేదు . భూస్వామికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని చేతు లెత్తి నమ స్కరించి అక్కడినుంచి కదల బోయా డు . అంతలో భూ స్వామి భార్య ఎప్పటి లాగే మూ ట అందించి, ''ఈ రోజు ఆకలికి ఇది సిరిపోతుంది. తీసుకెళ్ళు,'' అన్నది.

హెరాలాల్ ఆమె కేసీ క తజ్ఞత నిండిన కళ్ళతో చూ సీ, వంగి నమ స్కరించి, వక్షనంగా అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు . భూ స్వామి ఇంట లభించే వసతులు పోగొట్టుకుంటు న్నా మన్న విచారం అతనికి ఏ కోశానా లేదు . భవిష్యత్తును తలుచుకుంటూ ముందుకు వేగంగా నడవసాగాడు . ఎన్ని రోజులు నడిస్తే కాశీ చేర గలమన్న విషయం కూడా అతనికి తెలియదు . ఆ పేద్ద నగరం గురించి గొప్పిగొప్పి విషయా లు ఎందరోచెప్పుకుంటూండగా విని, తనఅద ష్టాన్ని వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు.

సాయంకాలానికి బాగా అలిసిపోయా డు . ఒక పెద్ద మర్రిచెట్టు కనిపించింది. దాని కింద ఆ రాత్రికి నడుం వాల్చాలనుకుని అక్కడ అనువైన చోటు కోసం వెతికాడు. తను చూ సీన చోటికి కొద్ది దూ రంలో ఒక వ ద్ధుడు పడు కుని నిద్రపోవడానికి ప్రయత్నిస్తూండడం అతడు గమ నించాడు . ఆయ న జడలు కట్టిన పొడవాటి జుట్టును ముడివేసు కుని, చింపిరి బట్టలతో కనిపించాడు .

హెరాలాల్ను చూ డగానే ఆయన లేచి కూర్చుని, పిలకరించాడు . హెరాలాల్ క్షణాల్లో తనను గు రించిన వివరాలు , ఉపాధికోసం కాశీకి వెళుతున్న విషయం చెప్పాడు.

వ ద్ధుడు మందహాసం చేస్తూ, ''నాయనా, ఇప్పటికి వచ్చావన్న మా ట! నా జ్ఞానాన్ని నీతో పంచు కోవాలని ఇన్నాళ్ళు నీకోసం ఎదు రు చూ స్తున్నాను ,'' అన్నాడు .

పంచు కోవడం అనే మా ట వినగానే హె రా లాల్కు భూ స్వామి భార్య కట్టి ఇచ్చిన భోజనం మూట జ్ఞాపకం వచ్చింది. అతడు వెంటనే ఆ మూ టను విప్పి, వ ద్ధుడికి కొంచెం పంచి ఇచ్చాడు . ఇద్దరూ తినడం పూ ర్తిచేశారు . ఈ వృద్ధుడు తన కెలాంటి జ్ఞానం అందివ్వగలడా అని హెరాలాల్ ఆసక్తిగా ఎదు రు చూ శాడు .

''చాలా దూ రం నడిచి రావడంతో నువ్వు బాగా అలిసిపోయా మూరాత్రికి బాగా నిద్రపో. ఉదయం లేవగానే జ్ఞానబోధ చేస్తాను ,'' అని చెప్పి వ ద్ధుడు , అలాగే పడు కుని నిద్ర పోయా డు .

హెరాలాల్ కూడా తన చోటికి వెళ్ళి పడు కుని కొంతసేపటికి ని ద్రపోయా డు .

తెల్లవారక ముందే ఇద్దరూ లేచి కూర్చున్నారు . వ ద్ధుడు తన అను భవాలనూ , తను బైరాగి కావడానికి గల కారణాలనూ , లోక

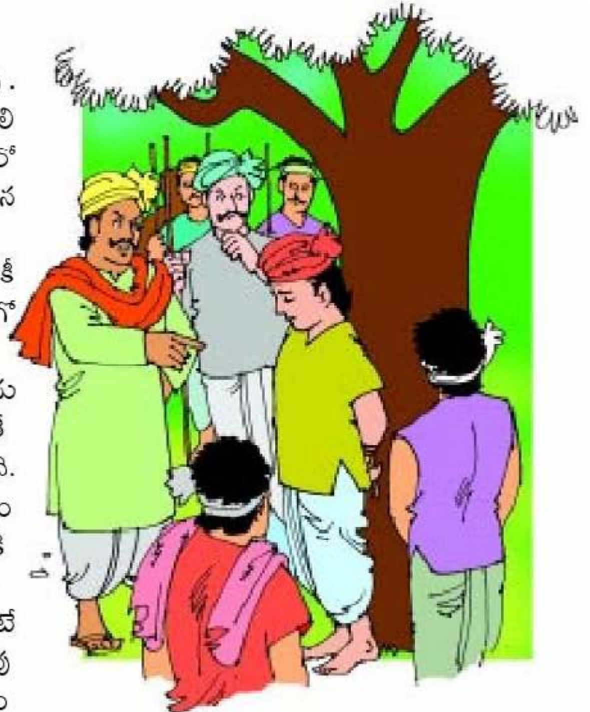

వ్యవహారాలనూ చాలాసమీపవివరించాడు. అంతా చెప్పాక, ''ఇప్పుడు నా వద్ద మిగిలి ఉన్నది ఇదొక్కటి మాత్రమే,'' అంటూ సంచీలో దాచుకున్న గంధపు చెక్కతో తయారు చేసిన ఒక వేణు మురళి తీసి ఇచ్చాడు.

దానిని తీసుకున్న హీరాలాల పైకీ, కిందికీ తిప్పి చూస్తూ, ''దీనిని మోగించడం ఎలాగో నాకు తెలియదు, స్వామీ,'' అన్నాడు.

''అవును, దాన్ని గురించి నీకు చెప్పలేదు కదూ! దాన్ని నీ పెదవులకు ఆనించి, ఊదితే చాలు. మధురమైన సంగీతం వెలువడుతుంది. ఆ సంగీతం విన్న వారెవరైనా సరే నాట్యం చేయడం ఆరంభిస్తారు. అది ఆ సంగీతానికి ఉన్న మహిత్యం. అలా అని దాన్ని మామూ వేణువు అని చెప్పడానికి లేదు. ఎందుకంటే అంతకు మించి అది మరే మహిమలూ చేయజాలదు. ఒక్కసారి నాట్యం చేయడం ప్రారంభించిన వారు, నువ్వు ఊదడం ఆపువరకు అలాగే నాట్యం చేస్తూనే ఉంటారు. ఆ తరవాత తాము పొందిన ఆనందానికి ప్రతిఫలంగా నీకేదైనా కానుకగా ఇస్తారు. ఆ విధంగా ఈ వేణు మనీ అవసరాలను సమకూర్చగలదు,'' అని వివరించాడు బైరాగి.

హీరాలాల బైరాగి పాదాలకు నమస్కరించి, ఆశీస్సులు పొంది అక్కడి నుంచి బయలు దేరాడు. కొంత దూరం వెళ్ళాక అతనికి దూరం నుంచి కోయిల పాట వినిపించింది. అతనికీ వేణు మురళి ఊదాలనిపించింది. వేణు మురళి తీసి మెల్లగా ఊదాడు. మధురమైన సంగీతం వెలువడింది. ఆనందంతో కళ్ళు మూసుకుని మళ్ళీ ఊదసాగాడు. కొంతసేపటికి కళ్ళు తెరిస్తే ఒక అపరిచిత వ్యక్తి వేణు నాదానికి తగ్గట్టు నాట్యం చేస్తూ కనిపించాడు. చూడ్డానికి అతడు

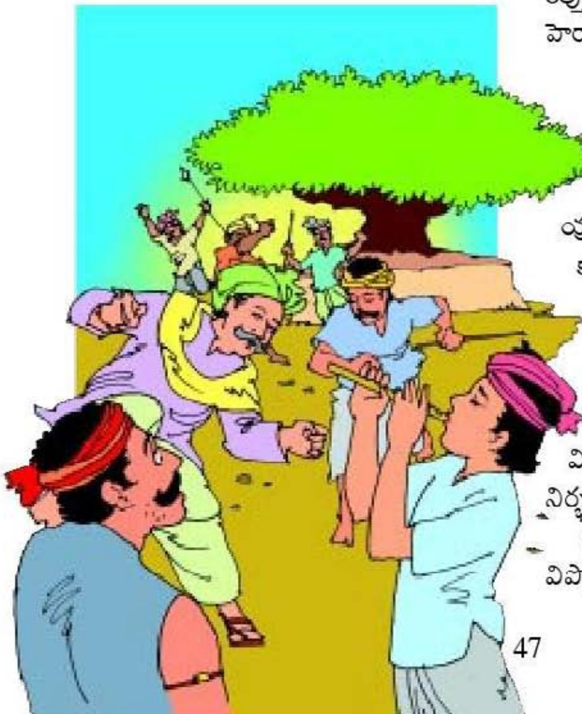
మొరటుగా ఉన్నాడు. దానిని చూసిన హీరాలాల మరింత ఉత్సాహంతో వేణు మురళి ఊదసాగాడు. ఆ మనిషీ లయబద్ధంగా నాట్యం చేస్తున్నాడు. కొంతసేపటికి అతడు బాగా అలిసి పోయాడని గ్రహించిన హీరాలాల వేణు మురళి ఊదడం ఆపాడు. నాట్యం చేయడం ఆపిన ఆ మనిషి హీరాలాల వద్దకు గబగబా వచ్చి, అతన్ని ఆప్యాయంగా కౌగిలించుకుని, ''ఇంత ప్రశాంతతను నా జీవితంలో మునుపెన్నడూ అనుభవించలేదు. ఈ నగలన్నిటినీ తీసుకో,'' అంటూ తన భుజానికి తగిలించుకున్న మూటను విప్పాడు. అందులో మెరిసే కంఠ హారాలు, గాజులు, ఉంగరాలు, కమ్మలు కనిపించాయి.

''నేనొక దొంగను. చాలా ఇళ్ళ నుంచి వీటిని దొంగిలించాను. నాకు ఇవేవీ వద్దు. నువ్వే ఉంచుకో. నీకు చాలా ఉపయోగపడగలవు,''

అంటూ ఆ వు నిషీ, సివూ ధానానికి కూడా ఆగకుండా, వాటిని హెరాలాల చేతిలో పెట్టి అక్కడి ను ంచి హ డావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు.

కొంతసమిఅలాగే నిలబడ్డ హెరాలాల ఆ తరవాత వాటిని తీసీ సించీలోభద్రపిర్చు కుని వు ందు కు నడిచాడు .

అక్కడి ను ంచి పిక్కకు వెళ్ళిన దొంగలో వు ళ్ళీ అతడి సిహజస్విభావం పిడగ విప్పింది. చిర తకు వు చ్చలు పొసట్టే, దు ష్టు డిలో దు ష్టి స్విభానం నశించదు క దా! వే ణు మాఊదే కుర్రాడి పిరంచేసిన నగలను వు ళ్ళీ రాబట్టడం ఎలాగా అని వాడు ఆగ్రహింతో ఆలోచించ సాగాడు. మొదట ఆ వేణువును దొంగిలించా లను కున్నాడు . కాని దాన్ని తీసు కుని ఏం చేస్తాం? ఆ నగలనే వు ళ్ళీ రాబట్టాలనీ అయి తే అది వు రొక దొంగతనంగా ఉండకూడదనీ నిర్ణ యి ంచాడు .

ఆ సివు యూ నికి హెరాలాలా పిక్క గ్రావు ం సివీ పీసి న్నాడు . దొంగ ఒక వ్యాపారి వేషిం చేసు కుని ఆ గ్రావూ ధికార దగ్గరకి వెళ్ళి, ఏడు షిసటిస్తూ, ''చేతిలో వేణు వుతో వస్తూన్న ఒక కుర్రాడు , నా నగలను దొంగిలించి, నన్ను బికారిని చేశాడు ,'' అంటూ మొసలి కన్నీళ్ళు కార్చాడు .

''దిగు లు పిడకు వు త్రవూ , ఆ కుర్రవా డెక్కడున్నా పిట్టు కుంటాం,'' అని ఓదార్చిన గ్రావూ ధికారి, కుర్రవాణ్ణి వెతికి పట్టుకు రమ్మని ద ఢకాయు లైన కొందరు గ్రావు స్థు లను పిుత వూ యి ంచాడు .

వాళ్ళ్ళ హెరాలాల్‌ను నిమిషాలలో వెదికి పిట్టు కుని బంధించి గ్రావూ ధికారి ఎ దు ట హాజరు పిరిచారు .

అప్పిటికే గ్రావూ ధికారి ఎదు ట జనం గు వి గూ డి ఉన్నారు . వాళ్ళలో చాలావు ంది కర్రలు , కత్తు లు , కటారు లు పిట్టు కుని ఉండడం చూ సీ హెరాలాల ఆశ్చర్యపొయూ డు .

''అయ్యూ్య, నేను చేసీన అపిరాధ వే వు టి?'' అని అడిగాడు హెరాలాల వినయు ంగా.

''చేసీన అపిరాధవే వు టో నీకు తెలి యు దా?'' అంటూ శాళనగా నవ్విన గ్రావూ ధి కారి, '' ఇదు గో, ఈ నా వు త్రు డి ను ంచి నగలను దొంగిలించావట? ఏదీ సించీని విప్పీ చూ షి'' అని ఆజ్ఞాపించాడు .

''చిత్తం, అలాగే చూ పిుతాను . అందు కు మొదట నా చేతులకు కట్టిన తాళ్ళను విప్పివు ని చెప్పండి,'' అన్నాడు హీరాలాల నిర్భయు ంగా.

గ్రావు స్థులు అతని చేతికి కట్టిన తాళ్ళను విప్పారు . హెరాలాల వేణు వుకు తీసీ ఊద

సాగాడు. అంతే, వేణువు ఊదడానికి అక్కడున్న వారందరూ గ్రామాధికారితో సహా నాట్యం చేయసాగారు.

"ఆ వేణువు ఊదనివ్వకండి. వాడు ఆ తరవాత ఆపడు!" అని అరిచాడు దొంగ.

వాడి మాటలు గ్రామాధికారికి మొదట అర్థం కాలేదు. అంటే ఈ కుర్రాణ్ణి గురించి దొంగకు ముందే బాగా తెలుసు నన్నమాట అనుకున్నాడు. హీరాలాల వేణువు ఆపకుండా ఊద సాగాడు. ఆ నాదాన్ని విన్న గ్రామస్థులు కూడా గుంపులు గుంపులుగా నృత్యం చేస్తూ అక్కడికి రాసాగారు.

దొంగ, "చాలు. ఆపేయ్. నేను చేసిన తప్పులన్నిటినీ చెప్పేస్తాను," అన్నాడు.

హీరాలాల వేణువు ఊదడం ఆపాడు. అందరూ నాట్యం చేయడం ఆపేంతవరకు ఆగిన దొంగ, "ఆ కుర్రాడు దొంగ కాదు. నేనే దొంగను. ఆ నగలను ఎక్కడెక్కడో దొంగిలించాను. వాడి వేణునాదాన్ని విని, నేనే వాడికా నగలను ఇచ్చాను. తప్పుకు పశ్చాత్తాప పడుతున్నాను. నన్ను క్షమించి వదిలేయండి," అన్నాడు.

గ్రామాధికారి ఆశ్చర్యంగా హీరాలాల కేసి చూశాడు. హీరాలాల సంచీలోని నగలను వెలుపలికి తీసి గ్రామాధికారి ముందు పెట్టి, "ఆయన నాకీ నగలను ఇచ్చినప్పుడు, ఇకపై దొంగతనాల జోలికి పోనని మాటిచ్చాడు. మీ సమక్షంలో మళ్ళీ ఆ ప్రమాణం చేయమనండి," అన్నాడు.

"ఈ జన్మకు దొంగతనాల జోలికి పోను," అన్నాడు చేతులు జోడించి దొంగ.

"ఇప్పటికి క్షమించి వదిలిపెడుతున్నాం. ఇకపై ఈ దరిదాపుల్లో కనిపించకూడదు. సరేనా?" అని హెచ్చరించాడు గ్రామాధికారి.

దొంగ గ్రామాధికారికి నమస్కరించి అక్కణ్ణించి వేగంగా వెళ్ళిపోయాడు.

గ్రామస్థులందరూ హీరాలాల్ కేసి మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ, చప్పట్లు చరుస్తూ, హర్షధ్వానాలు చేశారు.

హీరాలాలను గురించి వివరాలు అడిగి తెలుసుకున్న గ్రామాధికారి, "బతుకు తెరువు కోసం అంత దూరం వెళ్ళడం దేనికి? మాతో మా ఊళ్ళోనే ఉండిపోకూడదూ. ఇంత గొప్ప పని చేశావు. నీకు కావలసిన వసతి ఏర్పాట్లు ఇక్కడే చేస్తాం. మొదట మాతో కలిసి భోంచేద్దువురా," అని పిలిచాడు.

వెదకబోయిన తీగ కాలికి తగిలినట్టు హీరాలాల ఎంతో సంతోషించి ఆ గ్రామంలోనే ఉండడానికి సమ్మతించాడు.

పాఠకులకు కథల పోటీ

ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

చందన్ సింగ్, మోహన సింగ్ ఇరుగు పొరుగు ఇళ్ళల్లో నివసించేవారు. చందన సింగ్ పేదరైతు. మోహన సింగ్ ధనవంతుడైన భూస్వామి. చందన్ సింగ్ పొలంలో పెద్ద గుమ్మడికాయ కాసింది. దానిని తీసుకుపోయి చందన సింగ్ రాజుగారికి కానుకగా ఇచ్చాడు. మంత్రీ, రాజోద్యోగులూ చందన సింగ్ కృషిని అభినందించారు. చందన సింగ్‌ను తగిన విధంగా సత్కరించమని రాజును వేడుకున్నారు. రాజు కూడా వారి కోరికను మన్నించి, చందన సింగ్‌కు నూరు బంగారు నాణాలు కానుకగా ఇచ్చాడు.

మోహన సింగ్‌కు ఈ విషయం తెలిసింది. ఏదో గుమ్మడి కాయను కానుకగా ఇచ్చినందుకే చందన సింగ్‌కు వంద బంగారు నాణాలు బహుమతి లభించిందికదా! మరి, ఏనుగునే గనక ఇస్తే వెయ్యి నాణాలయినా బహుమతిగా లభించక పోతుందా? అని ఆశతో ఆలోచించాడు. వెంటనే వెళ్ళి అధిక ధరపెట్టి ఒక గున్నఏనుగును కొని, రాజభవనం కేసి నడిపించాడు. రాజుకు కానుకగా ఇచ్చాడు. దానిని చూసిన ఆస్థాన ఉద్యోగులు మాట్లాడలేక మౌనం వహించారు. రాజు మంత్రిని చూసి, "నేను ఇతన్ని ఎలా బహూకరించను?" అని అడిగాడు.

- ◆ మంత్రి ఇచ్చిన సమాధానం ఏమై ఉంటుంది?
- ◆ దానికి రాజు అంగీకరించాడా?

100 150 మాటలతో కథను ముగింపు రాసి, చక్కని పేరు పెట్టి మాకు పంపండి. కవరు మీద 'కథల పోటీ' కి అని రాయండి. కింది కూపనను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: మార్చ్ 31, 2005

పేరు ________________________ వయసు _______ పుట్టిన తేదీ __________

పాఠశాల ______________________________ తరగతి _______________

ఇంటి చిరునామా ____

____

______________________________________ పిన్‌కోడ్ ____________

తల్లి/తండ్రి సంతకం   విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

విలువ తెలియనివాడు

పూర్వం ఒకప్పుడు మగధరాజు పరిపాలిస్తున్న కాలంలో, బోధిసత్త్వుడు ఒక ఏనుగు రూపం తాల్చాడు. ఆ ఏనుగు తెల్లని శరీరచ్ఛాయతో ఐరావతాన్ని పోలి ఉన్నది. అందుచేత మగధరాజు ఆ ఏనుగును తన పట్టపుటేనుగుగా చేసుకున్నాడు.

ఒక పర్వదినం నాడు మగధరాజ్యమంతా దేవలోకాన్ని మించి అలంకరించబడింది. నగరమంతటా అతి వైభవమైన ఊరేగింపు జరపటానికి ఏర్పాట్లు చేశారు. పట్టపుటేనుగును చక్కగా అలంకరించారు. సైనికులు ముందూ, వెనకా నడుస్తూండగా రాజు ఆసీనుడైవున్న ఏనుగు అంబారీ ఊరేగింపు బయలుదేరింది.

దారి పొడుగునా జనం ఉత్సాహంతో, ''ఆహా, ఏమి ఈ గజరాజు గమనం! దీని అందచందాలు చూస్తుంటే, ఏ సార్వభౌముడికో వాహనంగా ఉండ తగిందిలా కనబడుతున్నది!'' అంటూ ఏనుగును మెచ్చుకోసాగారు. ఈ పొగడ్తలకు రాజు కోపం తెచ్చుకుని, మనసులో, ''జనం, రాజైన నాకు చూపవలసిన గౌరవం, ఈ ఏనుక్కు చూపిస్తున్నారన్నమాట! ఒక్కడూ అంబారీలో ఉన్న నాకేసి కన్నెత్తి చూడడం లేదు. దీన్ని ఏదోవిధంగా పరలోకయాత్ర కట్టించాలి,'' అనుకున్నాడు.

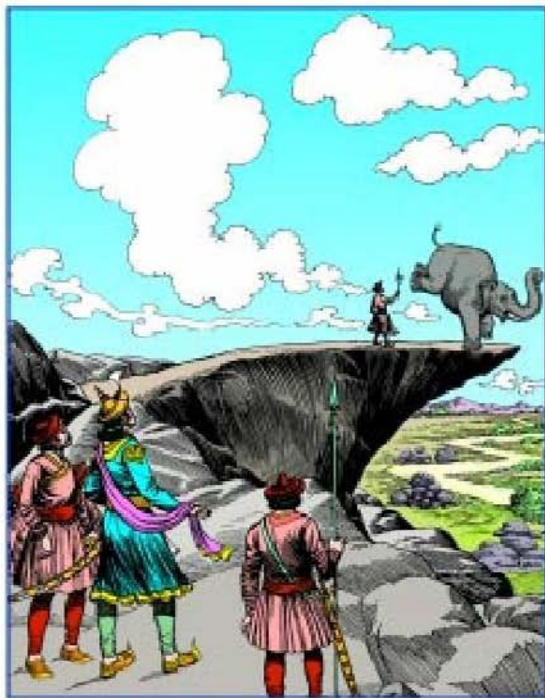
రాజు మరుసటి రోజున మావటివాణ్ణి పిలిపించి, ''ఒరే, పట్టపుటేనుగు మంచి శిక్షణ గలదేనా?'' అని అడిగాడు.

''దానికి శిక్షణ ఇచ్చి, అంబారీ ఏనుగుగా తయారు చేసింది నేనే, ప్రభూ!'' అన్నాడు మావటివాడు.

''ఏమో, నీ మాటల్లో నాకు నమ్మకం కలగడం లేదు. ఒట్టి పొగరుబోతు ఏనుగని, నా అనుమానం,'' అన్నాడు రాజు.

''అలాంటిదేం లేదు, ప్రభూ!'' అన్నాడు మావటివాడు.

''సరే, నువ్వు చెపుతున్నట్టు, అంత గొప్ప శిక్షణలో పెరిగిన ఏనుగైతే, నువ్వు దాన్ని ఆ కనబడే పర్వత శిఖరానికి ఎక్కించగలవా?'' అని అడిగాడు రాజు.

''ఎక్కించగలను, వు హాప్రిభూ!'' అని వూ వటివాడు, పిట్టమిుుేను గు ను ˊణాల వీు ద పిర్వత శిఖరానికి ఎక్కించాడు.

రాజు కొంతపిరివారాన్ని వెంటబెట్టు కుని, ఏనుగు వెనగ్గా కొండ ఎక్కాడు. శిఖరం ఒక చోట బ ల్లపిరు పిుగా కొంతదూ రం పొ్ర్రు, కోసు గా కొనతేరి వుున్నది.

రాజు ఏను గు ను అక్కడ ఆపివు ని వూ వ టికి చెప్పాడు.

''ను వ్వూ, దానికిచ్చిన శిˊణ ఏపాటిదో చూ స్తాను. ఏను గు ను వుూ డు కాళ్ళపేృన నిల బెట్టగలవా?'' అన్నాడు రాజు.

వెంటనే మావటివాడు ఏనుగు తలను అంకుశంతో తాకి సేృగచేసీ, ''బాబా! ప్రిభు ముువారి అజ్ఞ అయ్రు ంది. వుూ డు కాళ్ళ వీు ద నిలబడు!'' అన్నాడు.

ఏను గు అలాగే చేసింది.

రాజు, ''ఆహా, బామిుది!'' అని, ''ఈసారి ముందరి రెండు కాళ్ళ మీదా నిలబడగల దేవ్రో చూ డు,'' అన్నాడు.

వూ వటివాడు సేృగ చేయు గానే ఏను గు వుు ందు కాళ్ళ వీు ద నిలబడింది.

''ఇదీ, బాగానే వున్నది. ఇప్పుడు వెనక కాళ్ళ మీద నిలబడగలదేమో ఆజ్ఞాపించి చూ డు,'' అన్నాడు రాజు, ఏను గు కేసీ కోపెంగా చూ స్తూ.

వెంటనే ఏనుగు వెనకకాళ్ళ మీద నిబ డింది. ''ఒంటికాలివీు ద నిలు చోగలదా?'' అన్నాడు రాజు.

ఏను గు సు నాయూ సింగా ఒంటికాలి వీు ద నిలబడింది. ఇన్ని తిప్పిలు పేట్టినా ఏను గు పిర్వతశిఖరం వీు ది ను ంచి కిందికి పిడక పొయే సిరికి, రాజు వు నసు లో కుళ్ళిపోతూ, వూ వటితో, ''ఇలాంటి పిను లు ఏ కొద్దిపాటి శిక్షణగల ఏనుగైనా చెయ్యగలదు. ఇంకొక్క పిరీˊ పేట్టదలిచాను,'' అన్నాడు.

''అలాగే, ఆ పిరీˊ ఏవు టి, ప్రిభూ?'' అని అడిగాడు వూ వటి.

''ఏను గు కాళ్ళ ఆధారంతో కొండ వీు ద నడిచినట్టే, గాలిలో కూడా నడిచేలా చెయ్యి, ఇది, నా ఆజ్ఞ!'' అన్నాడు రాజు.

ఆసిరికి రాజు దు రు ద్దేశం వూ వటివాడికి అర్థమైంది. కాని, అతడు ఏవూ త్రం బెంబేలు పడిపోకుండా ఏనుగు చెవిలో రహస్యంగా ఇలా అన్నాడు: ''బాబా! ను వ్వూ, ఈ కొండ శిఖరం ను ంచి కింద పిడి వు రణించాలని రాజు పిథకం వేశాడు. అతడు నీ విలు వ తెలియు ని

వాధు . నీకు నిజంగా శక్తే మన్నట్టయితే, ఈ శిఖరం కొసి నుంచి ముందుకుపోయి , గాలిలో నడుమా'' అన్నాడు .

గొప్ప మహిమా , అద్భుతశక్తులూ గల ఆ ఏనుగు శిఖరం నుంచి ముందుకు పోయి , అలా గాలిలో తేలియాడుతూ వెళ్ళసాగింది. అప్పుడు మావటివాడు రాజుతో, ''ఓ, రాజా! ఈ ఏనుగు సామన్యమైంది కాదు, మహత్తరమైన దైవాంశగలది. విలువ తెలియని, నీ వంటి వాడికి పెట్టిపుట్టేను గుగా మాడదగింది కాదు . మూర్ఖులు ఇటువంటి ఏనుగులనే కాదు, అమూల్యమైన మరి దేనినైనా పోగొట్టుకుంటారు . మూర్ఖుడు తన అవివేకాన్ని, తనకుతానై పిదిమంది ఎదటా చాటుకుంటాడు ,'' అన్నాడు .

ఏనుగు గాలిలో నడుస్తూపోయి , కాశీ రాజ్యం చేరి, అక్కడి రాజుగారి ఉద్యానవనం మీద ఆకాశంలో నిలిచింది.

ఇది చూసిననగరవాసులు కోలాహలంగా అక్కడికి చేరారు .

ఈ వార్త రాజుగారికి చేరింది. కాశీ రాజు ఉద్యానవనానికి వచ్చి, ఏనుగు కేసీ చేతులు జోడించి, ''గజరాజా! నీ రాకతో నా రాజ్యం పవిత్రమైంది. కిందికి దిగిరా ప్రార్థిస్తున్నాను,'' అన్నాడు .

రాజు ఇలా అనగానే ఏనుగు రూపంలో మన్న బోధిసత్వుడు పైనుంచి, ఉద్యానంలోకి దిగాడు .

రాజు ప్రశ్నించిన మీదట మావటివాడు జరిగినదంతా చెప్పాడు. అది విన్న కాశీ రాజుకూ, అక్కడ చేరిన ప్రజలకూ చాలా ఆనందం కలిగింది.

రాజు, ఏనుగును చక్కగా అలంకరింపి చేసి, ఒక దివ్యసుందరమైన ప్రత్యేక శాలలో దానికి నివాసం ఏర్పరిచాడు . ఆ తర్వాత తన రాజ్యాన్ని మూడు భాగాలుగా చేసి, ఒక భాగం ఏనుగు రూపంలో మన్న బోధిసత్వుడి పోషణ కోసం, రెండవభాగం మావటికీ ఇచ్చి వేసి, మిగిలిన దాన్ని తన సొంతానికి ఉంచుకున్నాడు .

బోధిసత్వుడు కాశీరాజ్యం చేరినది మొదలుగా కాశీరాజు ఐశ్వర్యమూ , సంపదా దిన దినాభివృద్ధి కాజొచ్చింది. ఆయన కీర్తి ప్రఖ్యాతులు దశదిశలా వ్యాపించినై.

విష్ణు కథ

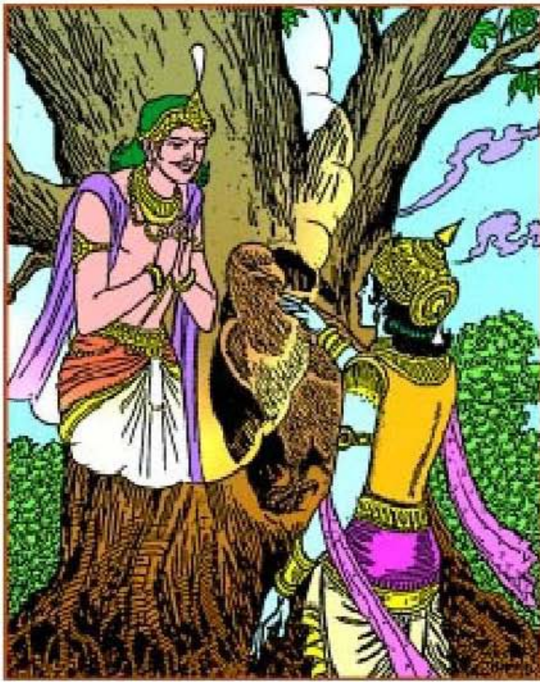
రాముడు పట్టాభిషిక్తుడై, లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నుల అండదండలతో రాజ్యాన్ని చక్కదిద్ది, ఆదర్శప్రాయంగా రాజ్యపాలన చేస్తూండగా, ప్రజలు అన్నివిధాలా ఆనందిస్తున్నారు.

ఒకనాడు పల్లెటూరి బ్రాహ్మణుడు ఒకడు తన అయిదేళ్ళ కొడుకు శవం తెచ్చి రాజద్వారం దగ్గిర నిలబడి ఏడవటం మొదలుపెట్టాడు. తనకున్న ఒకే కొడుకు అకాలమరణం పొందినందుకు ఏడుస్తూ ఆ బ్రాహ్మణుడు — రాజు సరిగా పాలిస్తే ఇలాటి అకాలమరణాలు ఉండవనీ, ఇన్నాళ్ళకు ఇక్ష్వాకుల పరిపాలనలో, రాముడి హయాంలో దేశం దిక్కుమాలినదయిందనీ అన్నాడు.

రాముడీ సంగతి తెలుసుకుని చాలా చింతించి, తన మంత్రులనూ, వసిష్ఠుడు మొదలైన బ్రాహ్మణులనూ పిలిపించి, వారితో బ్రాహ్మణ బాలుడి అకాలమరణం గురించి చెప్పాడు. శంబూకుడనే ఒక శూద్రుడు గొప్ప తపస్సు చేస్తున్నాడనీ, అది యుగధర్మానికి విరుద్ధమనీ, అందుకే ఆ బాలుడు చనిపోయాడనీ, నారదుడు రాముడితో అన్నాడు.

రాముడు లక్ష్మణుడితో, "నీవు వెళ్ళి ఆ బ్రాహ్మణుణ్ణి ఓదార్చి, ఆ బాలుడి కళేబరాన్ని తైలభాండంలో భద్రంగా ఉంచు," అన్నాడు. తరవాత అతను ఆయుధాలు తీసుకుని పుష్పకం ఎక్కి పడమరా, ఉత్తరమూ, తూర్పూ గాలించి, చివరకు దక్షిణదిక్కున ఒక సరస్సులో తలకిందుగా తపస్సు చేస్తున్న మనిషినొకణ్ణి చూశాడు.

రాముడు పుష్పకం దిగి, తన కత్తి దూసి శంబూకుడి తల నరికాడు. శంబూకుని తల కళ్ళు విప్పి ఆనందంగా రాముణ్ణి చూసి

‘‘రాఘువా! వు రణవు న్నది ఏదో ఒకలాగ తప్పనిది. నీమాబివి త్తవూ త్రు డివి. వివిధ వర్గాలతో కూడిన ప్రిజలకు నీమాలాజువి; రాజు ప్రిజాౠవకుడ్రు, ఆ ధర్మాన్ని నిర్వర్తిం చామూనీమాబిచారించ వలసీన పినిలేదు. నిన్నెటువంటి పాతకమూ అంటదు; నేను కులానికీ, వృత్తికీ అతీతుడైన యోగిని; విష్ణు సాయుజ్యాన్ని పొందుతున్నాను!’’ అని చెప్పి కళ్ళు వ్మూసింది.

శంబూ కుని భార్య కపీల రావ్ను డితో, ‘‘నెతాపితీ! రాజధర్మ నిర్వహణలో వు న్మంధు నీమాబధు ర్కొనవలసీ ఉన్న కఠోర పిరీ‘కు ఇది నాంది! నేన్ను నా భర్తతో సంతోషంగా వెళ్తు న్నాను, దృఢచిత్తుడవై కర్తవ్యపాలన చెయ్యి!’’ అని చెప్పి భర్తతో చితిపై సహగవు నం చేసింది.

రావ్ను ధ్రు తిరిగి వస్తున్న దారిలో, ఒక గ్ర డ్ల గూబకు చెందిన చెట్టు తొర్రను ధ్ర రాక్రవు ణ చేసీన గ్రద్దను శిక్షిస్తున్నట్లుగా దాని తలవీుద చేత్తో తట్టాధ్రు.

ఆ వెంటనే గ్రద్ద రూపం పోయి బ్రహ్మ దత్తుడనే రాజు శాపవిమోచనం పొంది వెళ్ళాడు.

విశ్వావి త్ర ధ్ర రావ్ను డి కొలు వుకు వచ్చి, తనను అవవూనించిన శకుంత్ర ధ్రు అనే రాజున్రు వధించవలసీందిగా ఆజ్ఞాపీంచాధ్రు.

అప్పటికప్పుడే రావ్ను ధ్రు గ్ర ర్ర మాఆనతిని తలదాల్చి శకుంత్ర ణ్ణి వధించడానికి బయ్రు ల్రు దేరాధ్రు.

హిన్రు వు ంత్ర డి తల్లి అంజనాదేవి శకుంత్రు డికి శరణు ఇచ్చింది. హిను వు ంత్రు ధ్రు తల్లి వూ ట నిలపిడానికి, రావు బాణానికి ఎధ్రు రొడ్డి రావు నావు ం జపీస్తూ కన్నులు వ్మూసీ నిల బడ్డాధ్రు. రావ్ను ధ్రు విడిచిన బాణం హి న్రు వు ంత్రు డి హి దయ్రు ంలో లీనవ్రైంది.

ఇది చూసీన విశ్వావి త్ర ధ్ర ధ్రు రాగ్రహిం విడిచి శకుంత్రు ణ్ణి దీవించి అక్కడి న్రు ంచి వెళ్ళాడు.

ఒక అర్ధరాత్రి రావ్ను డి శయ్రు న వు ందిరం వ్ను ంధ్రు ఒక కుక్క న్యాయ్రు ం కోసం ఆర్తనాదం చేసింది. రావ్ను ధ్రు దిగ్గన వచ్చి రక్తం కార్రు తూ న్న దాని గాయూ న్ని అదివు పిట్టాధ్రు.

కుక్క తాను కిందటిజన్మలో పై జారిగా ఉన్నంధ్రు వల్లే కుక్కగా పిుట్టాననీ, నిష్కార ణంగా తన్ను కొట్టినవాడిని పై జారిగా నియ్రు మించవలసిందనీ, అదే తగినశిక్ష అనీ చెప్పింది. దాని గాయం మాయమై సుఖంగా వెళ్ళింది.

ఏ ప్రాణికీ నొప్పి కలగకుండా చక్కగా రాజ్యపాలన జర్రు గ్ర త్రు న్న రావు రాజ్యంలో ‘‘పిరాల్ను వాడి ఇంట ఉన్న భార్యను తెచ్చి

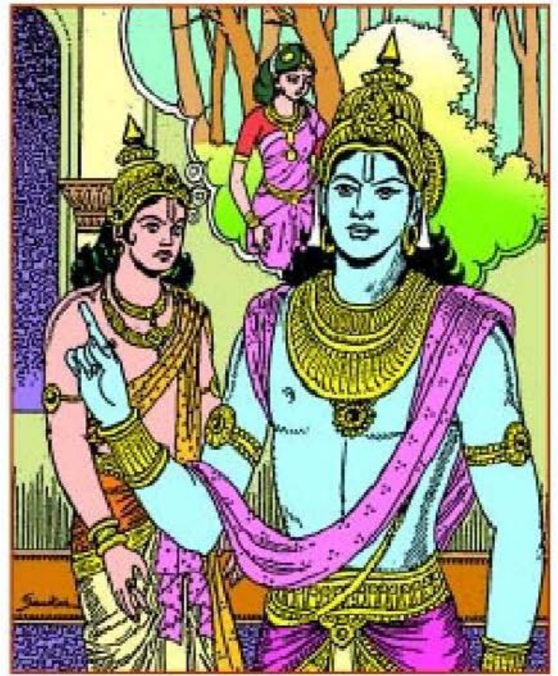
పెట్టుకోనేలాంటి సీగ్గుచేటు పని చేయు డానికి, రాజ్యవే లే రావు డిని కాను –!'' అనే వూ ట ఒక అల్పుడి నోట వెలువడింది.

సెతను అరణ్యంలో వదిలి రవ్ముని రాముడు లక్ష్మణుడితో చెప్పాడు. లక్ష్మణుడు ఆక్రోశంతో ఆవేశపిడు తూ ంటే, ''లక్ష్మణా! ఒక అల్పుడు ఆడంబరంగా పిలికిన వూ ట ఎంతోవు ంది వ న్ను స్లోనో దాగి ఉండువచ్చున గదా! రాజ్యవు ంటే నేలకాదు , వు ను షి లు ! భిన్నవర్గాలతో నిండిన ఆ ప్రజల్ని పాలించడం అనేది కత్తి పిదు న వీ ద నడక! స్వార్థానికి ఏ వూ త్రం తావులేదు . జనవాక్యాన్ని కర్తవ్యంగా ఎంచి, గుండెను రాయి చేసుకొనవలసిన రాజును నేను !'' అని రావు డు అన్నాడు .

వు నిపిత్నులతో ఆశ్రవూ ల్లో వు చ్చటగా గడపాలన్న నిండు చూ లాలైన సెత కోరిక చెల్లించే నెపంతో, లక్ష్మణు డు రథం వీ ద సీతను తీసుకెళ్ళి కీకారణ్యంలో దిగవిడిచి వచ్చి, ''అయ్యో! ఆనాడు హను వు ంతు డు సంజీవిని తెచ్చి న్ను బ్రతికించింది ఇందు కా!'' అని గుండెలవిసేలాగ రోదించాడు .

వాల్మీకి వు హర్షి సెతను తన ఆశ్రవూ నికి తీసుకెళ్ళాడు. సీత కుశుడు, లవుడు అనే అందమైన కవల కుమాళ్ళను కన్నది.

అయోధ్యా రాజ్యంలో అనావృష్టి ఏర్ప డింది. వర్షాలు సరిగ్గా కురవక భూ వి బీటలు బారింది. సీతావియోగంతో కుమిలి పోతున్న రావు డితో అశ్వవే ధయా గం చేయు వు ని పెద్దలు ఆదేశించార్ర . బంగారంతో సెత విగ్ర హాన్ని చేయ్పించి పిక్క న ంచు కొని రావు డు యా గదీ పెట్టాడు .

లవకుశు లు వాల్మీకి రచించిన రావూ యణాన్ని గానం చేస్తూ అయోధ్యకు వచ్చారు. వు ని బాలకులవు ని చెప్పుకొన్న వారిని చూ సి రావు డు వు చ్చటపిడి కౌగలించు కొని కాను కలిచ్చి పంపాడు .

రఘు వంశియు లకు తప్పి అన్యు లకు పిట్ట శక్యం కాని అ శ్వవే ధయా గాశ్వాన్ని లవకుశు లు పిట్టి కట్టేశార్ర .

యూ గాశ్వాన్ని విడిపించడానికి వచ్చిన శత్రు ఘ్న, భరత, లక్ష్మణు లతో యు ద్ధం చేసి, వాళ్ళను వూ ర్ఛపాయే లా చేసిన లవకుశు లను రావు డు ఎదు ర్కొన్నాడు .

లవకుశు లు తల్లి వీ ద ఆనపెట్టి బాణాలు వదిలార్ర . రావు డు వూ ర్ఛపాగా సెత వచ్చి పాదాలు పిట్టివే ల్కొలిపింది. రావు డితోబాటు అంతా వూ ర్ఛ న ండి లేచార్ర . వాల్మీకి రావు డికి కువూ ళ్ళనూ , సెతనూ అప్పిగించాడు .

రాముడు సీతతో సింహాసనంపైకూర్చొని లవకుశులను తొడలపైకూర్చుండబెట్టుకొని వారిని యువరాజులుగా ప్రకటించాడు.

తరువాత రాముడు సీత తన ఔచిత్యానికి తగ్గట్టుగా అయోధ్యా ప్రజలముందు శపథం చేయవలసిందని చెప్పాడు.

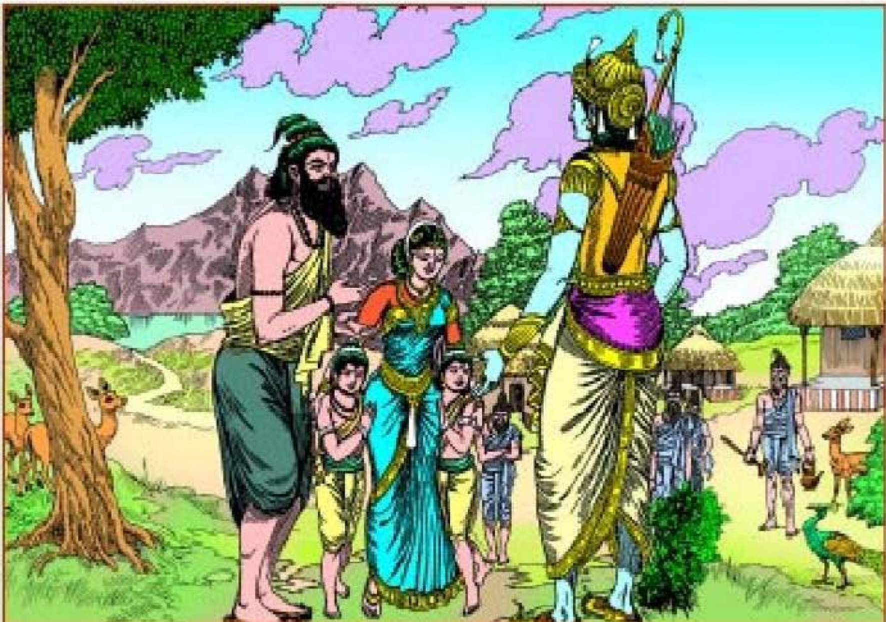
సీత అయోధ్యానగర మధ్యంలో నిలబడి ఆకాశాన్ని చూసి, అయోధ్యా రాజ్యంపై వర్షం కురవాలని పలికింది. మరుక్షణంలో ఆకాశం మబ్బులతో నిండి అమృత జలధారలతో రాజ్యమంతటా వాన కురిసింది.

ఆ తరువాత సీత నేలను చూస్తూ, ''అమ్మా! రఘువంశదీపికులైన కుమారుల్ని తండ్రి అండ చేరుకున్నారు. నాకు కావలసిందింకేమీ లేదు, కరుణతో నన్ను స్వీకరించు!'' అన్నది.

భూమి కంపించింది. భూమి రెండు పాయలుగా చీలింది. దివ్యకాంతులు వెలువడ్డాయి. రత్నసింహాసనంపైభూదేవి పైకి వచ్చి సీతను తన ఒడిలోకి తీసుకొని భూమిలోకి వెళ్ళిపోయింది. పుష్పవర్షం కురిసింది. భూమి వెంటనే మూసుకుంది.

రాముడు భూమిని చీలుస్తానని విల్లెక్కు పెట్టాడు. అప్పుడు ఆకాశవాణి, ''రామా! భూదేవిపైఆగ్రహించడం పాడి కాదు. సీత భూజాత. భూమిలోకి వెళ్ళి నిజనివాసం చేరింది!'' అని పలికింది.

రాముడు కుమారులను చూసుకొంటూ చాలాకాలం రాజ్యం చేశాక, యమధర్మరాజు బ్రాహ్మణవేషంతో వచ్చి, దేవరహస్యం చెప్పవలసి ఉందనీ, లక్ష్మణుడిని ద్వారం దగ్గర కాపలాచమనీ, ఎవరినైనా రానిచ్చితే

లక్ష్మణు డు వు రణదండన పొందాలనీ, రావు డితో చెప్పి ఒప్పించాడు. లక్ష్మణుడు ద్వార పాలన చేస్తున్నాడు . యు వు డు నిజరూ పంతో కనిపించి రావు డితో అవతరించిన పని తీరిందనీ, వైకుంఠానికి విష్ణువుగా చేరవల సిందనీ చెప్పాడు.

అదే సవు యు ంలో దు ర్వాసు డు వచ్చి తక్షణం రాముడిని చూడటానికి వెళ్ళ నివ్వక పోతే రఘు వంశాన్ని శపిస్తానన్నాడు . దు ర్వా సుణ్ణి లోనికి వెళ్ళనిచ్చి, లక్ష్మణుడు అలాగే వెళ్లి సిరయ్యూ నదిలో వు నిగిపొయూ డు .

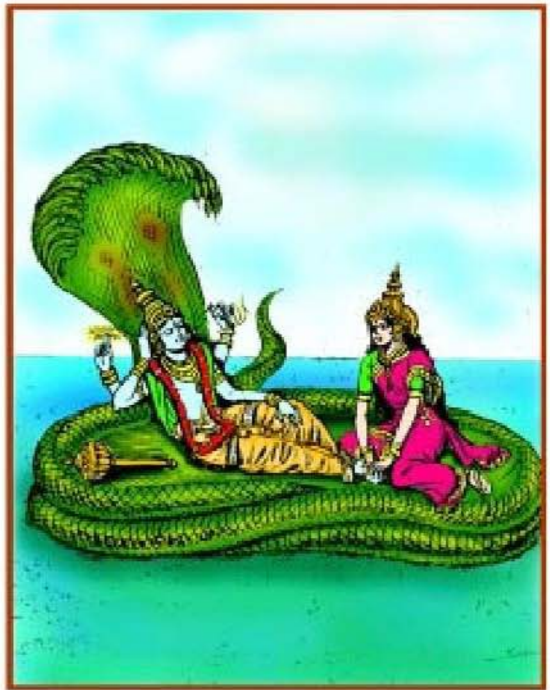
రావు డు లవకుశ లను పట్టాభిషిక్తుల్ని చేసీ రాజ్యపాలన చేస్తు ంచాడు .

అది శ్రావణపూ సిం. సిరయ్యూ నది నిండ్ర గా ఉరకలెత్తి ప్రవహిస్తున్నది. అనాడు పై ర్ణివు . చంద్రగ్రహణపిర్వదినం.

వు ంగళతూర్యనాదాలు మ్రోగుతూండగా, భరతశత్రు ఘ్నులు ఇరువైపులా అంటి పేట్టుకొని నడు స్తూ ండగా, రావు డు సిరయ్యూ నదికి బయు లు దేరాడు . అశేష ప్రజానీకం అను సిరించార్ర .

రావు డు నదీజలాల్లో ప్రవేశించాడు . వెనుకనే తమ్ముళ్ళు దిగారు. అప్పుడే గ్రహణం విడిపొయ్యి , నిండు చంద్రబింబం దేదీప్య వూ నంగా ప్రకాశించింది. ఆకాశం ను ండి జలజలా అఖండంగా పై లవాన కురిసింది. సావు ,దేవగాంధార, హిందోళ, పు రట రాగాల వే ళవింపుతో వీణాధ్వను లు దిక్కులు వూ ర్ర మ్రోగుతూండగా వినిపించాయి.

అంతటా వెన్నెల మరింత తెల్లగా వెల్లి విర్ర స్తున్నది, పై లవాన కుర్ర స్తున్నది; ీ ర

సాగరంలాగ సిరయ్యూ నది పై ల రాసు లతో నిండిన ఉవ్వెత్తు కెరటాలతో వడివడిగా సాగింది!

అంతకువు ందే ీ రసాగరంలో లక్ష్మ ణు డు శేషితల్పంగా, సెత లక్ష్మిగా అవు రి ఎదు రు చూ స్తున్నార్ర . భరతశత్రు ఘ్నులు శంఖచక్రాలు కాగా రావూ వతారం చాలించి, విష్ణు మలక్ష్మిపాదాలొత్తగా శేషితల్పం అలంక రించాడు .

వూ యూ వూ ను షి విగ్రహుడై ఉత్తవు వూ నవతావూ ర్తిగా పీత వాక్యపాలనక్రైవన వాసం చేసి, కార్యసాధకుడైన మానవ మాత్రు డిగా వానర్ర లను కూడగట్టుకొని వారధినికట్టి, అజేయు డనని విర్రవీగిన రావణు డినికొట్టి రాక్షసపాలన అంత మొందించి సీతను తెచ్చి, ఏకపత్నీ వ్రవు డ్యైఆదర్శపాలన చేసిన రావు డి అవతారం విష్ణు మహూశావతారాల్లో చాలా విశే

మైనదిగా కీర్తింపబడింది. రామరాజ్యం ఆచంద్రార్కంరాజుర్కొన బఢు తు ంది–అని ిస్వూత వు హిర్షి రావూ వతారం వ్ఞు గించి, క ష్ణా వతారం గురించి చెప్పడం ప్రారంభించాడు:

ఒకానొకప్పిుడు శివయ్రు తన భక్తులైన దానవప్రివు ఖు ల్ని అవలీలగా విష్ణి మాఅంత మొుందించడం చూ సీ అసిహినంగా కను బొవు లు వ్ఞు డిచాడ్రు. ఆ బొవు వ్ఞు డి నృ ండి సిహి స్రికవచ్ఛు డ్రు అనే ఫూ రాకార్రు డ్రు ఉద్భ వించాడ్రు. పోరలు పొరలుగా వెయ్యి కవచాలు, అజేయు ప్రిభావంగల అద్భుత కుండలాలు గల సిహి స్రికవచ్ఛు డ్రు ప్రిళయు భీకర గర్జన చేసీ, ''నేను తెలివివూ లిన రా ిసి వూ త్రు ణ్ణి కాను, రుద్రాంశ సంభూతుణ్ణి! చేవగలవాడైతే అ విష్ణి న్నాేం చేయగలడో చెయ్యవు నండి!'' అని లోకాలు దద్దరిల్లేలాగ అరిచి విజ ంభిం చాడ్రు.

విష్ణి మానర, నారాయు ణు లనే జ ంట బ్ఞు షి లు గా అవతరించాడ్రు. నరనారాయు ణు లు ధ రహింకారి అయ్రు న సిహి స్రికవచ్ఛు డిని జయ్రు ంచగల శక్తిసాధనకు తపిస్సు ప్రారం భించార్రు.

ఇంద్రు డ్రు వారి తపోభంగానికి అప్సిర సిల్ని పింపాడ్రు. నారాయు ణు డ్రు తన తొడ నృ ండి అద్భుత స్ౌందర్య రాశి అయ్రు న ఊర్వశిని పిుట్టించాడ్రు. ఊర్వశి వ్ఞు ందు రంభాది అప్సరసలు వెలవెలపోయూర్రు. ఇంద్రు డ్రు నరనారాయు ణు లకు ిూవూ పిణ చెప్పుకొని ప్రిణవి ల్లాడ్రు. నారాయు ణు డ్రు ఊర్వశిని తీసి కుపొవ్మన్నాడ్రు.

అప్సిరసిలతో కలిసీ ఊర్వశి సింతోషింగా స్వ్ర్గలోకం చేరింది.

నారాయు ణు డ్రు, నర్రు డ్రు ఒకర్రు తపిస్సు చేస్తుంటే ఒకర్రు విల్లమ్ఞు ్ములు ధరించి సిహి స్రికవచ్ఛు డితో పొరాటంచేస్తూ, అలాగ వేల సింవత్సరాల పొడ్రు గ్ర న సాగిన యు ద్ధంలో, తొవ్మిదివందల తొంభైతొవ్మిది సిహి స్రికవచ్ఛు డి కవచాలను ఛేదించార్రు.

సిహి స్రికవచ్ఛు డ్రు ఒకే కవచంతో పొరిపొయ్రు సూ ర్యుడిలో దాక్కున్నాడ్రు.

''ప్రిగల్భాలు పిలికి చివరికి పొరిపొయ్రు దాక్కున్నాడ్రు, పిరికిపింద! వీడి పిని క ష్ణా వతారంలో పిట్టించాలి!'' అని విష్ణి మానిశ్చ యు ంచు కున్నాడ్రు.

వినయుడి శాస్త్రజ్ఞానం!

వేణుస్వామి అనే వైద్యుడు, తను నివసించే ఊళ్ళోనేగాక, చుట్టుపక్కల ఊళ్ళల్లో కూడా ఘనవైద్యుడుగా పేరు ప్రతిష్ఠలుకలవాడు. ఒక రోజు ఆయన తన దగ్గరకు వచ్చిన వాళ్ళను పిరీ ంచి కొందరికి వు ంధు లూ , వు రికొందరికి ఆరోగ్యాన్ని కాపాడ్తు కోవడానికి అవసిరం అయ్యి న సలహాలూ ఇచ్చి, భోజనానికి వెళ్ళబోతూండగా, ఒక యువకుడు ఆయన దగ్గరకు వచ్చి వినవు ంగా నవు స్కిరించాడ్తు .

వేణు స్వావి , ఆ వచ్చిన యు వకుడ్తు ఏదైనా అస్విస్థితకారణంగా వచ్చాడేవో అను కుంటూ ప్రిశ్నించబోయే ంతలో అతడ్తు , ''స్వావీ , నాుబర్తు వినయు డ్తు . నా వయు స్తి ఇరవైఏళ్ళు. గత పిదేళ్ళుగా ప్రముఖ వైద్యుల వద్ద వైద్యశాస్త్రానికి సింబంధించిన అన్ని గ్రంథాలూ చదివి ఆకళింపిచేసి కున్నాన్త . కొద్ది రోజుల పాటు తవు కు శ్రు శ్రూ షిచేసి స్వియు ంగా ఈ ఊళ్ళోనే వైద్యవ త్తి చేపిట్టాలన్త కుంటు న్నాన్త ,'' అన్నాడ్తు .

ఆ యు వకుడి వూ ట తీర్త చూ స్తే ంటే, వాడిలో విద్యపాల్తు కన్న ప్రిగల్భంపాల్తు ఎక్కువమా న్నట్టు తోచింది, వేణు స్వావి కి. ఆయు న యువకుడితో, ''నాకు శుశ్రూష ఏనాడైనా ప్రారంభించ వచ్చు. ఇప్పుడే కబురందింది–శేషన్న పెరట్లోని అరటిగెల నరకబోయి ప్రమాదవశాన చేయ్యి కోసి కున్నాడ్తు . చికిత్స అవసిరంకదా; ఏం చేద్దావు ంటావు?'' అంటూ ప్రిశ్నించాడ్తు .

వెంటనే వినయుడు కంగారుపడిపోతూ, ''నా గ్రంథాలన్నీ నేను దిగిన విడిదిలో వున్నాయి. ఇలాంటి ప్రమాదాలకు సరైన చికిత్స చరకంలో వుందో, సుశ్రుతంలోవుందో చూసివస్తాను,'' అంటూ బయు ల్దేరబోయా డ్తు .

అప్పిడ్తు వేణు స్వావి , ఆ యు వకుణ్ణి వారించి, ''న్త వ్వూచరక స్తి శ తాల్తు తిరగవేసే లోపలశేషన్న రక్తస్రావంతో పైలోకాలకు ప్రయాణం కడతాడు. ఒక పని చెయ్యి; నువ్వనే ఆ వు హ గ్రంథాలన్త గు రు వు ఖతా వు రికొంతకాలం పిఠించు !'' అన్నాడ్తు .

దేవుడికంటె గొప్పవాడు

మన దేశంలో అరణ్య ప్రాంతాలలో కర్షక గ్రామాలు విస్తరించే కాలంలో రత్నాకరదేశాన్ని మణికంఠుడనే రాజు సమర్థతతో పరిపాలించాడు. ఆయన రాజ్యం నాలుగు దిక్కులా బాగా విస్తరించింది. మారుమూలల నివసించే ప్రజల కష్టసుఖాలను కేంద్రంలో ఉన్న రాజు విచారించటం కష్టసాధ్యమైంది. ఈ సమస్యను గురించి మణికంఠుడు మంత్రులతో విచారించగా, దేశాన్ని నాలుగు ప్రాంతాలుగా విభజించి, నాలుగు ప్రాంతాలనూ పాలించటానికి దక్షత గల రాజప్రతినిధులను నియమించమన్నారు.

వెంటనే రాజు తన రాజ్యాన్ని విభజించి, నాలుగు భాగాలకూ నలుగురు విశ్వాసపాత్రులైన రాజప్రతినిధులను నియమించాడు.

నలుగురు రాజప్రతినిధులూ నెలనెలా రాజుకు తమ ప్రాంతంలో ఉండే ప్రజలకు గల అసౌకర్యాలను గురించీ, వాటిని తొలగించటానికి తీసుకుంటున్న చర్యలను గురించీ నివేదికలు పంపిస్తూ వచ్చారు. వారిలో ప్రతి ఒకరూ తన రాజ్యభాగం మిగిలిన మూడింటి కన్నా ఉన్నతంగా తయారు కావాలని తమలో తాము పోటీ పడ్డారు. ప్రజలను ఉత్సాహపరచటానికి వారు ప్రాంతీయాభిమానాలను రెచ్చగొట్టారు. కొత్త రాజప్రతినిధులు తమలో తాము పోటీలు పడి ప్రజలలో ఎప్పుడో వెనకబడిపోయిన జాతి వైరాలు తిరిగి తల ఎత్తటానికి అవకాశం కలిగించారు.

ఇంతేగాక, ఏ ప్రాంతంలో అభివృద్ధి అయ్యే సంపద ఆ ప్రాంతం నుంచి మరొక ప్రాంతానికి పోకుండా రాజప్రతినిధులు కట్టుదిట్టాలు చేశారు. ఉత్తర భాగంలో పత్తి బాగా పండుతుంది, కాని నేతలో ప్రావీణ్యం గల జాతులు దక్షిణాన ఉన్నాయి. ఒకే రాజ్యంగా ఉన్నప్పుడు ఉత్తర ప్రాంతపు పత్తి దక్షిణ ప్రాంతపు నేతగాళ్ళకు అందేది; దేశంలో మేలు రకం వస్త్రాల ఉత్పత్తి విస్తృతంగా సాగింది. కాని ఇప్పుడు ఉత్తర ప్రాంతపు రాజప్రతినిధి తన

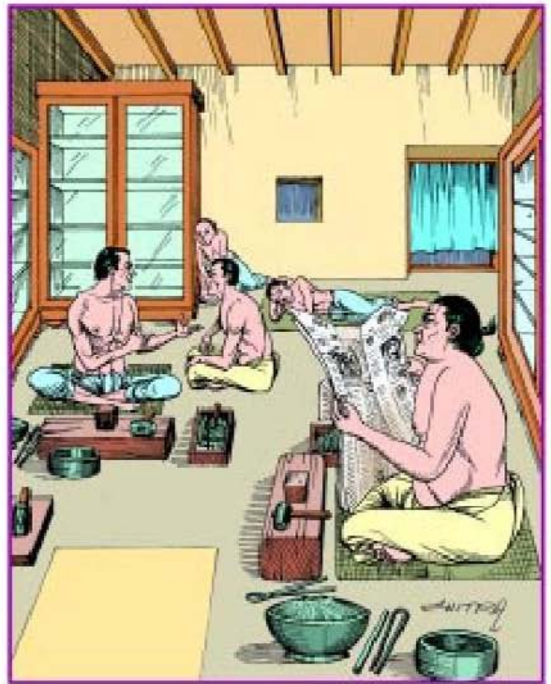
ప్రాంతంలో తయారయ్యే పత్తిని దక్షిణానికి పోనివ్వక, తన ప్రాంతంలో వారినే నేత నేర్చుకోమన్నాడు. ఈ పరిస్థితిలో దక్షిణ ప్రాంత రాజప్రతినిధి, ఇతర పంటలు చక్కగా పండే పొలాలలో పత్తి పండించ సాగాడు. ఈ విధంగా, మంచి నేతగాళ్ళున్న చోట మంచి పత్తి లేకుండానూ, మంచి పత్తి ఉన్న చోట మంచి నేతగాళ్ళు లేకుండానూ పోయి, వస్త్రాల నాణ్యం బాగా దెబ్బతిన్నది.

ఇదే దుర్గతి లోహపరిశ్రమలకూ పట్టింది. దేశానికి తూర్పున మంచి గనులున్నాయి; పడమట నిపుణులైన లోహకారులున్నారు. కాని తూర్పు ప్రాంతపు రాజప్రతినిధి లోహాలను పడమరకు పోకుండా చేసి, లోహకారులను తన ప్రాంతంలోనే అభివృద్ధి చేయ ప్రయత్నం చేశాడు. పడమట ఉన్న రాజప్రతినిధి గత్యంతరం లేక పొరుగు దేశాల నుంచి డబ్బు పోసి లోహాలను కొనుక్కున్నాడు.

కేంద్రంలో ఉన్న రాజుకు రాజప్రతినిధులు పంపే నివేదికలు చూస్తే, వారంతా దేశాన్ని అభివృద్ధి పరచటానికి శక్తివంచన లేకుండా పాటు పడుతున్నట్టు కనిపించేది. కాని దేశం అభివృద్ధి చెందటం లేదని ఆయనకు తెలుసును.

రాజప్రతినిధులను ఏర్పాటు చేసి అయిదేళ్ళయింది. దేశం వెనకటిలాగా అభివృద్ధి కాకపోగా, పూర్వం ఉండిన అభివృద్ధి క్రమంగా క్షీణించి, చివరకు స్తంభించిపోయింది.

దీనికి కారణం తెలుసుకోగోరి మణికంఠుడు రాజధానిలో మూడు రోజుల పాటు ఉత్సవాలు ఏర్పాటు చేసి, అందులో రకరకాల గోష్ఠులు ఏర్పాటు చేశాడు. ఒక గోష్ఠిలో వర్తకులు ప్రసంగిస్తూ, గడచిన అయిదేళ్ళలో దేశంలోని వర్తకం చాలా అభివృద్ధి అయిందన్నారు. అలాగే పరిశ్రమల వాళ్ళూ దేశమంతటా పరిశ్రమలు బాగా పెరిగాయన్నారు. ఇదంతా వింటున్న రాజుకు ఈ పేరుగుదలలు చూసి సంతోషించాలో దేశం అభివృద్ధి కాకపోవటానికి చింతించాలో తెలియలేదు.

ఒక రోజు పండిత గోష్ఠి కూడా జరిగింది. ఆ గోష్ఠిలో శశిభూషణుడనే పండితుడు అసాధారణ ప్రజ్ఞ చూపి, రాజుగారి నుంచి బహుమానం పొందాడు.

బహుమానం ఇస్తూ రాజు శశిభూషణుడితో, "పాండిత్యానికి సంబంధించిన విషయం కాదు గాని, నన్ను చాలా కాలంగా ఒక ప్రశ్న బాధిస్తున్నది. దానికి సమాధానం ఇవ్వగలరా?" అన్నాడు.

"అడగండి, శక్తికొద్దీ ప్రియు త్నిస్తాను," అన్నాడు శశిభూషుడు.

"ఈ ప్రపంచాన్ని దేవుడు సృష్టించాడు. అందు చేత దేవుడే అందరి కన్న గొప్పవాడంటాం. కాని దేవుడి కన్న గొప్పవారు ఎవరైనా ఉన్నారా?" అని రాజు అడిగాడు.

"లేరు, దేవుడి కన్న గొప్పవాడు మనిషి," అన్నాడు శశిభూషుడు.

రాజు తెల్లబోయి, "సమాధానం చెప్పగానే మీ బాధ్యత తీరదు. అది సరి అయినదని నిరూపించుకోవాలి," అన్నాడు.

శశిభూషుడు వినయంగా, "నేను అనుభవంతో ఈ సమాధానం చెప్పాను, మహారాజా. దేవుడు నాకు దట పాండిత్యం సంపాదించమని రాశాడు. దాని ఆధారంగా నేను ఉత్తర ప్రాంతంలో బోధకుడుగా యువకులకు విద్య చెబుతూ ఉండేవాణ్ణి. కాని నేను తూర్పు ప్రాంతానికి చెందిన వాణ్ణి కావటం చేత నా ఉద్యోగం ఊడింది. అందు చేత నేను నేర్చుకున్న విద్యను నలుగురికీ పంచి ఇచ్చే పని మానుకుని, ప్రస్తుతం వ్యవసాయం చేసుకుని జీవిస్తున్నాను. దేవుడు గీసిన గీతను మనిషి చెరిపేశాడు. ఇద్దరిలో ఎవరు గొప్పో తమరే చెప్పండి," అన్నాడు.

శశిభూషుడి మాటలతో రాజుకు కనువిప్పు అయింది. ఏకరాజ్యంగా ఉండవలసిన దేశం నాలుగు చిన్న దేశాలుగా మారిపోయింది.

దీన్ని గురించి రాజు తిరిగి మంత్రులతో చర్చించాడు. మంత్రులు ఈ సమస్యను చర్చించి, "మహారాజా, పెద్ద రాజ్యాన్ని చిన్న ఖండాలుగా విభజించటంలో తప్పులేదు. ప్రాంతీయ దురభిమానాలు పెరగటానికి కారణం, ఏ ప్రాంత పాలక ప్రతినిధి ఆ ప్రాంతంవాడు కావటమే. రాజప్రతినిధులు దుర్మార్గులూ, అసమర్థులూ అనటానికి కూడా లేదు. కాని ఒక ప్రాంతం వాణ్ణి మరొక ప్రాంతానికి రాజప్రతినిధిగా వేస్తే ఈ దుస్థితి కలిగేది కాదు. వారికి స్థానచలనం కలిగించండి, సమస్య పరిష్కారమవుతుంది. ప్రజలు తామంతా ఒక దేశం వారమనే సంగతి తెలిసి మసులుకుంటారు. వివిధ ప్రాంతాల మధ్య పోటీ పోయి, సఖ్యత ఏర్పడుతుంది," అన్నారు.

రాజు అలాగే చేసి దేశం అభ్యున్నతిని సాధించేటట్టు చేశాడు.

21

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

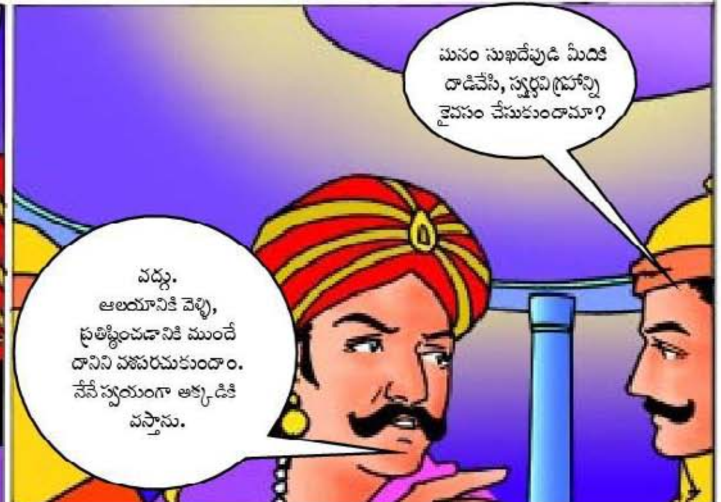
జయనగరం సామంతు సుఖదేవుడి అధీనంలో ఉన్న కనకదుర్గ స్వర్ణ విగ్రహాన్ని, వీరసింహుడి సైనికులు బలవంతంగా అపహరించారు. వాళ్ళు విగ్రహంతో పడవపై నదిని దాటుతూండగా, ఆ స్వర్ణ విగ్రహాన్ని, జయానందముని ఆదేశం ప్రకారం ఆర్య తీసుకు వెళుతూ సుఖదేవుడి జోలికి వెళ్ళవద్దని లేఖ ద్వారా సైనికులను హెచ్చరించాడు.

చిత్రాలు:
గాంధి అయ్యో

దేవాలయం వద్దకు ఉత్సాహంగా ఊరేగింపు బయలుదేరింది. సుఖదేవుడి వెనక, జయానందముని, ముగ్గురు శిష్యులు నడవసాగారు. వారి వెనకగా భటుల రక్షణతో రెండు మేనాలు వచ్చాయి. ఊరేగింపు ఆలయం వద్దకు వచ్చి ఆగింది.

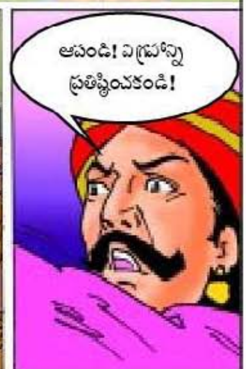

మేనాలోంచి సామంతరాజు సుఖదేవుడి కుమార్తె సుకన్య వెలుపలికి వచ్చింది.

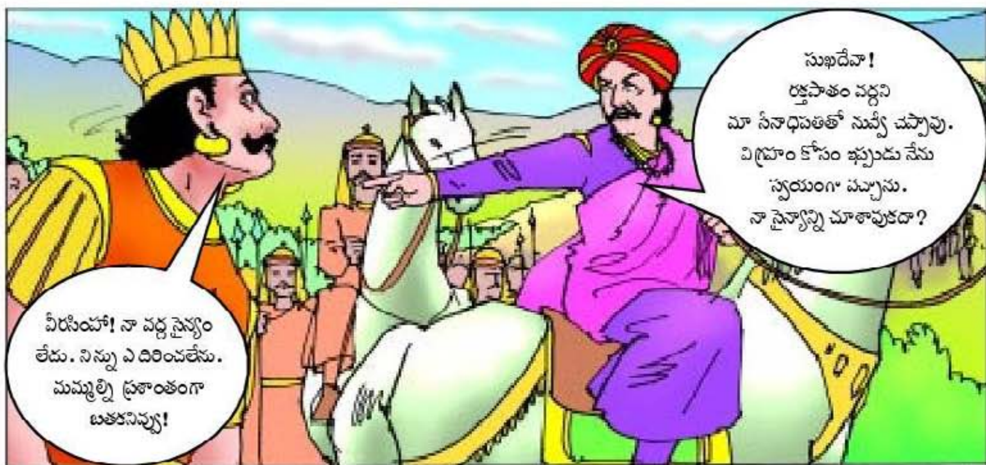

రెండవ మేనా పరదాను ఒక శిష్యుడు పక్కకు తొలగించాడు.

ఇంకొక శిష్యుడు అందులో నుంచి కనకదుర్గ విగ్రహాన్ని తీసుకుని ఆలయం కేసి నడవసాగాడు.

దేవీ! జగన్మాతా!

రా నాయనా! జలసంప్రోక్షణం చేసిన వేదిక మీద విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించు.

ఆపండి! విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించకండి!

సుఖదేవా! రక్తపాతం వద్దని మా సేనాధిపతితో నువ్వే చెప్పావు. విగ్రహం కోసం ఇప్పుడు నేను స్వయంగా వచ్చాను. నా సైన్యాన్ని చూశావుకదా?
వీరసింహా! నా వద్ద సైన్యం లేదు. నిన్ను ఎదిరించలేను. మమ్మల్ని ప్రశాంతంగా బతకనివ్వు!

ప్రజాభీష్టం మేరకే కనకదుర్గమ్మకు ఆలయం నిర్మించాం.
విగ్రహ ప్రతిష్ఠాపనకు నేను అంగీకరించను. దాన్ని వెంటనే నాకు అప్పగించు!

ఎవరీ యువతి?
నా కుమార్తె సుకన్య. ఆమెయే పూజలు జరిపిస్తుంది.
సాధ్యపడదు! విగ్రహాన్ని మేము వదులుకోలేం.

వీరసింహుడు గుర్రంపై నుంచి కిందికి దిగాడు. తన వ్యూహాన్ని మార్చడానికి ఆలోచించాడు.
సుఖదేవా! సరే, ఒక ఒప్పందానికి వద్దాం. నువ్వు విగ్రహాన్ని ఇవ్వవద్దు. ఆలయంలోనే ప్రతిష్ఠించు. అయితే, నీ కుమార్తెను నాకిచ్చి వివాహం జరిపించు.
వీరసింహా! అర్థరహితంగా మాట్లాడుతున్నావు!

వీరసింహుడి ముఖంలోని చిరునవ్వు, కోపంగా మారిపోయింది.
నీ కుమార్తె శాంతపుర మహారాణి అయ్యే అవకాశానికి నువ్వే అడ్డు తగులుతున్నావు!
నీ ఆగడానికీ, దుస్సాహసానికీ కాస్త అదుపు ఉండాలి!

వాళ్ళు గట్టిగా వాదించుకోవడం విన్న, ముని శిష్యులలో ఒకడు సుకన్య వద్దకు వెళ్ళి ఏదో రహస్యంగా చెప్పాడు...

వీరసింహుడి బెదిరింపులను సుకన్య విన్నది.

సుకన్య మెల్లగా తండ్రిని సమీపించింది. సుఖదేవుడు ఆమెకేసి తిరిగి చూశాడు.

సుఖదేవుడు దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. తన కుమార్తె ఇలాంటి నిర్ణయానికి రావడానికి కారణం ఏమిటా అని ఆలోచించాడు.

ముని, శిష్యులు తన కేసి రావడం సుఖదేవుడు గమనించాడు.

సాంచీ స్థూపం

భోపాల్ నుంచి ఝాన్సీకి వెళ్ళే రైలు మార్గంలో భోపాల్‌కు దాదాపు ముప్పైమైళ్ళ దూరంలో సాంచీ ఉంది. సాంచీ బౌద్ధ శిథిలాలకు ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఇక్కడ ఉన్నన్ని బౌద్ధ శిథిలాలు మనదేశంలో మరెక్కడా లేవు. ఇక్కడ ఉన్న స్థూపాలకు మించిన పురాతనమైన కట్టడాలు కూడా మనదేశంలో మరెక్కడా లేవని చెబుతారు. బుద్ధుడి ప్రధాన శిష్యులైన సారిపుత్త, మొగల్లానుల అస్థికలు ఒక స్థూపంలో ఉంచబడ్డాయి. వాటిని బ్రిటిష్ పాలకులు లండనలోని మ్యూజియంలో చాలాకాలం ఉంచి, 1949లో వాపసు చేశారు.

సాంచీలోని మహాస్థూపం చాలా ప్రసిద్ధమైనది. దీనివ్యాసం సుమారు 120 అడుగులు; ఎత్తు 54 అడుగులు. దీనిని ఇసుకరాతితో లోపల డొల్లలేకుండా నిర్మించారు. దాని చుట్టూ రాళ్ళు పరచిన కాలిదారి ఉన్నది. దాని చుట్టూ రాళ్ళతోనే నిర్మించిన చిన్న ప్రాకారం ఉన్నది. ఈ ప్రాకారంలో నాలుగు ద్వారాలున్నాయి. ఒక్కొక్క ద్వారం ఎత్తు సుమారు ఇరవై ఎనిమిదిన్నర అడుగులు. ఈ ద్వారాలపైబౌద్ధ జాతకకథలు విపులంగా చిత్రించబడి ఉన్నాయి. దక్షిణ ద్వారం సమీపంలో అశోక ధర్మశాసనం తాలూకు ఖండం ఒకటి నిలిచి ఉన్నది.

క్రీ.పూ 250లో అశోక చక్రవర్తి సాంచీ స్థూపాన్ని నిర్మించాడు. దీనిపైగల చెక్కడపుపనితనం విదేశీయుల ప్రశంసలు విరివిగా అందుకున్నది.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

వెనువెంటనే ఫోటోలు

ఎడ్విన లాండ్ భార్యాపిల్లలతో కలిసి వినోదయాత్రకు వెళ్ళాడు. ఆనంద వాతావరణంలో హాయిగా నవ్వుతూన్న తన కూతురి ఫోటో తీశాడు. కెమెరా క్లిక్ మనగానే ఆనందాతిరేకంతో చప్పట్లు చరిచిన అతని కూతురు జెన్నిఫర్, ఫొటో ఎక్కడ అన్నట్లు తండ్రికేసి చూసింది. తండ్రి విస్మయం చెందాడు. చిన్నారి అప్పటికప్పుడే తన ఫొటో చూడాలని పట్టుపట్టింది. దాంతో ఎడ్విన లాండ్‌లో కొత్త అన్వేషణ, ఆలోచన ఆరంభమయ్యాయి. అలా ఒక చిన్నారి అమాయకత్వంతో కోరిన కోరిక - ఇన్‌స్టెంట ఫొటోలు తీసే కెమెరా కనుగొనడానికి కారణమయింది.

అయినా దీనిని ఇన్‌స్టంట ఫోటో అని చెప్పడంలో కొంత అతిశయోక్తి లేకపోలేదని ఎడ్విన లాండ్ అభిప్రాయపడుతున్నాడు. ఎందుకంటే కెమెరాలో ఫొటో తయారు కావడానికి ఎంత సమయం పడుతుందన్నది ఫిల్మ్ చుట్టూ ఉన్న ఉష్ణోగ్రతను బట్టి మారుతుంది. ఒక గది ఉష్ణోగ్రతలో 'లో కాంట్రాస్టు' ఛాయా చిత్రం తీయడానికి కొన్ని సెకన్లు చాలు. హై కాంట్రాస్టు పిక్చర్ రూపొందడానికి కొన్ని నిమిషాలు పడతాయి. ఉపయోగించడానికి చాలా సులభంగా ఉండే ఈ పరికరాన్ని రూపొందించడానికి ఆయన ప్రత్యేక శ్రద్ధను కనబరచాడు.

మన పరిసరాలు :

జెట్ మేఘాలు!

జెట్ విమానం వెళుతూన్నప్పుడు దాని వెనకగా తెల్లటి మిఠతబాట ఏర్పడడం, కొంతసేపటికి పలచబడి అదృశ్యమైపోవడం మనమందరం చూసి ఉందర దృశ్యమే. అయితే, ఈ మిఠతబాట ఒక మేఘం అన్న సంగతి మీకు తెలుసా? అది ఎలా ఏర్పడుతుందో ఇప్పుడు చూద్దాం.

మోటారు కార్లు, బస్సులు మొదలైన వాహనాల్లాగే జెట విమానంకూడా వేడి వాయువులను, పొగలను వెలువరిస్తుంది. వాటిలో అధికశాతం నీటి ఆవిరి ఉంటుంది. ఎత్తయిన ఆకాశంలో 30 డిగ్రీల సెంటిగ్రేడుకు మించిన ఉష్ణోగ్రత ఉండదు గనక, వెలువడిన వెంటనే నీటి ఆవిరి ఘనీభవించి సన్నటి మంచు శకలాలు తయారవుతాయి. ఆ తరవాత కొంతసేపటికి ఆవిరి అయిపోతాయి. అందుకే ఈ తెల్లటి మిఠతబాట ఏర్పడుతుంది. కొంతసేపటికి కరిగిపోయి కనిపించకుండా పోతుంది.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

ప్రయరీ కుక్కలు

ప్రయరీ కుక్కలు, కుక్కలు కావా వినడానికి వింతగా ఉంది కదూ ? అయినా ఇది నిజం!

అమెరికాలోని విశాల మైదానాలను ప్రయరీ లనీ అక్కడ నివసించే జంతు మాను 'ప్రియరీ డాగ్స్' అనీ అంటారు. 30 సెం.మీ. ఎత్తు పెరిగే ఈ జంతువులు నిజానికి ఉడత జాతికి చెంది నవి. ఇవి కుక్కల్లాగా మొరగడం వల్ల వీటికి

కుక్కలనిపేరు వచ్చింది.

ఇవి గుంపులు గుంపులుగా నివసిస్తాయి. పగటి పై టంతా తింటూనో, తోటి జంతువులతో కలిసి గెంతుతూనో కనిపిస్తాయి. రాత్రి పూట సురక్షితమైన బొరియల్లో హాయిగా నిద్రపోతాయి.

ప్రియరీ కుక్కలు వందలు వందలుగా నివాసాలు ఏర్పరచుకుంటాయి. కుటుంబాలు, (కోటరీలు) కుటుంబాలుగా కలిసి ఉంటాయి. ఒక్కొక్క కోటరీకి 70 ప్రవేశ ద్వారాలు ఉంటాయి.

ప్రియరీ కుక్కలు ఒకదాన్ని ఒకటి చూడగానే సంతోషంగా పెళ్ళికిలిస్తూ పలకరించుకుంటాయి. ఆ తరవాత ఆనందంతో తోకలను ఆడిస్తాయి.

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం

క్విజ్

1. గాంధీసాగర్ డ్యాము ఎక్కడ ఉన్నది?
ఎ) కోట బి) రాంచీ
సీ) భాక్రా డి) గంగానగర్.

2. థార్ ఎడారి గుండా ప్రవహించే నది ఏది?
ఎ) నర్మద బి) తపతి
సీ) గోదావరి డి) సింధు

3. సిక్కిం ఎప్పుడు భారతదేశంలోని 22వ రాష్ట్రంగా ఏర్పడింది?
ఎ) 1955 బి) 1975
సీ) 1965 డి) 1985

4. ఢిల్లీ కేంద్ర పాలిత ప్రాంతంగా ఎప్పుడు ప్రకటించబడింది?
ఎ) 1956 బి) 1946
సీ) 1966 డి) 1976.

(సమాధానాలు 70వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫొటోలకు ఒక్క మాటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయగలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

ANANTHA PRABHAKAR DUTT

KALANIKETAN BALU

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పోస్టుకార్డు పైన రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు మే 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమానం.

ఫొటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600097.

అభినందనలు

జనవరి నెల పోటీ ఫలితాలు

మేక రామస్వామి
ఎం. ఐ. జి.ఐ. నెం. 6,
న్యూ హౌసింగ్ బోర్డ్,
వినాయక్ నగర్,
నిజామాబాద్ - 503 003 ఆం. ప్ర.

మొదటి ఫొటో : అంబపిలుకు, జగదంబపిలుకు!
రెండవ ఫొటో : హరిలో రంగ- హరి!!

సమాధానాలు

1. కోట
2. సింధు
3. 1975
4. 1956

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

CHANDAMAMA(Telugu) MARCH 2005 Regd No.TN/PMG(CCR)-590/03-05
Regd. with Registrar of Newspaper for India No.1114/57Licensed to post without prepayment No. 373/03-05
Foreign - WPP No. 374/03-05

PCRA Page **Website : www.pcra.org**

అమూల్యమైన జలవనరు!

వీణ తండ్రిగారి స్నేహితుడు సంజయ్ ఒక ఎన్‌జీవోలో పని చేస్తున్న విజ్ఞానవేత్త. జలపరిరక్షణ గురించి జరుగుతున్న సదస్సులో పాల్గొనడానికి ఆయన నగరానికి వచ్చాడు. దానిని గురించి ప్రస్తావిస్తూ ఆయన వీణకు, "ఐక్యరాజ్యసమితి జనరల్ అసెంబ్లీ గైడ్‌లైన్స్ ప్రకారం మార్చ్ 22వ తేదీన ప్రపంచ జలదినోత్సవం జరుపుకుంటున్నాం. జల వనరుల పరిరక్షణ పట్ల ప్రజానీకంలో అవగాహన పెంచడానికి ఇది ఉద్దేశించబడింది. వివిధ మాధ్యమ కార్యక్రమాల ద్వారా ప్రజల అవగాహన పెంపొందింపజేయడానికి, మా ఎన్‌జీవో కృషిచేస్తున్నది," అని వివరించాడు.

"అసలు మనం జలాన్ని ఎందుకు పరిరక్షించాలి?" అని అడిగింది వీణ.

"జలం మన భూమి మీద లభించే అమూల్యమైన సహజ వనరు. భూమి ఉపరితలం 70 శాతం జలంతో పరివేష్టింపబడి ఉన్నప్పటికీ, మనుషులకు ఉపయోగకరంగా లేదు," అన్నాడు సంజయ్.

"అలాగా! ఆ సంగతి నాకు తెలియనే తెలియదు మామయ్యా! జలపరిరక్షణకు నేనేం చేయాలో చెప్పు," అని అడిగింది వీణ.

"చాలా చేయవచ్చు," అన్నాడు సంజయ్ నవ్వుతూ. "మొదట నీటిని వృధా చేయడం మానుకోవాలి. మొక్కలకు నీళ్ళు పట్టేప్పుడు పైపు బదులు, నీళ్ళ పోసే క్యాన్/బకెట్ ఉపయోగించాలి. ఇలా చేయడం వల్ల చాలా నీళ్ళు ఆదా అవుతాయి. కారు కడిగేప్పుడు కూడా అలాగే చేయవచ్చు," అని చెప్పి కొంతసేపు ఆగి మళ్ళీ ఇలా అన్నాడు: "కొళాయి కారుతూ ఉంటే, దాని ద్వారా మనం అనుకునే దానికన్నా ఎక్కువ నీరు వృధా అవుతుంది. కాబట్టి ఉపయోగించాక, కొళాయిని జాగ్రత్తగా కట్టేయాలి. కొళాయి భాగాలు అరిగిపోయి నట్టయితే, వెంటనే మార్చేయాలి. తెలిసిందా?"

"తెలిసింది, మామయ్యా. ఇకపై బొట్టు నీరు కూడా వృధాచేయను," అన్నది వీణ సంతోషంగా.